

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XI legislatura · quart període · número 448 · divendres 23 de juny de 2017

TAULA DE CONTINGUT

1. Tramitacions closes amb text aprovat o closes en la formulació

1.10. Acords i resolucions

Resolució 698/XI del Parlament de Catalunya, sobre la creació d'un protocol educatiu inclusiu per a estudiants amb síndromes de sensibilització central 250-00634/11 Adopció	5
Resolució 699/XI del Parlament de Catalunya, sobre la construcció d'un tercer institut a Tortosa 250-00651/11 Adopció	6
Resolució 700/XI del Parlament de Catalunya, sobre el trastorn específic del llenguatge 250-00663/11 Adopció	6
Resolució 701/XI del Parlament de Catalunya, sobre les escoles de música i dansa i els conservatoris 250-00673/11 Adopció	7
Resolució 702/XI del Parlament de Catalunya, sobre els ajuts per a l'adquisició de llibres de text 250-00814/11 Adopció	7
Resolució 703/XI del Parlament de Catalunya, sobre la retirada de les aules prefabricades i la construcció de l'Institut Jaume Salvador i Pedrol, de Sant Joan Despí 250-00705/11 Adopció	8
Resolució 704/XI del Parlament de Catalunya, sobre la modalitat educativa bilingüe amb llengua de signes 250-00707/11 Adopció	9
Resolució 705/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'objectiu 4 de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides 250-00723/11 Adopció	9
Resolució 706/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'Escola Intermunicipal del Penedès 250-00748/11 Adopció	10
Resolució 708/XI del Parlament de Catalunya, sobre els concursos públics de restauració del Departament de Governació, Administracions Públiques i Habitatge 250-00987/11 Adopció	10

2. Tramitacions closes per rebuig, retirada, canvi o decaïment

2.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

2.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre les compensacions i l'atenció als viatgers en cas d'interrupció del servei de metro de Barcelona

250-00968/11

Rebuig

11

Proposta de resolució sobre l'aplicació del règim disciplinari del Cos de Mossos d'Esquadra

250-00972/11

Rebuig

11

Proposta de resolució sobre la instal·lació d'anemòmetres en els vehicles de bombers amb escala extensible

250-00976/11

Rebuig

11

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de reparació jurídica de les víctimes del franquisme

202-00029/11

Dictamen de la Comissió d'Acció Exterior i Cooperació, Relacions Institucionals i Transparència

12

Esmenes reservades per a defensar en el Ple

14

Sol·licitud de dictamen Proposició de llei del Codi tributari de Catalunya i d'aprovació dels llibres primer, segon i tercer, relatius a l'Administració tributària de la Generalitat de Catalunya

202-00039/11

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

19

Proposició de llei de modificació urgent del text refós de la llei municipal de Catalunya en matèria de protecció de les municipalitzacions

202-00060/11

Pròrroga del termini per a proposar compareixences

19

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre les actuacions del Govern a la província de Tarragona en l'àmbit del medi ambient i la sostenibilitat

250-00995/11

Esmenes presentades

19

Proposta de resolució sobre les actuacions del Govern a la província de Tarragona relatives als centres educatius amb mòduls prefabricats i al personal especialitzat en trastorns de l'espectre autista

250-00999/11

Esmenes presentades

20

Proposta de resolució sobre els ensenyaments artístics superiors

250-01006/11

Esmenes presentades

20

Proposta de resolució sobre la regulació de la instal·lació de comptadors intel·ligents

250-01016/11

Esmenes presentades

21

Proposta de resolució sobre el projecte de construcció de l'Escola Sala i Badrinas, de Terrassa

250-01022/11

Esmenes presentades

22

Proposta de resolució sobre la construcció de l'edifici definitiu de l'Escola La Serreta, de Santpedor

250-01023/11

Esmenes presentades

23

Proposta de resolució sobre la garantia de la seguretat dels usuaris del Centre de Formació d'Adults Francesc Layret, de Barcelona 250-01024/11 Esmenes presentades	23
Proposta de resolució sobre el programa contra l'assetjament escolar «Aquí prou bullying» 250-01033/11 Esmenes presentades	23
3.10.65. Projectes i propostes de resolució d'actuació davant les Corts Generals	
Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de reforma de la Llei orgànica 10/1995, del 23 de novembre, del Codi penal, de despenalització de l'eutanàsia i l'ajuda al suïcidi 270-00005/11 Correcció d'errades de publicació (BOPC 446)	24
4. Informació	
4.53. Sessions informatives, compareixences i audiències	
4.53.05. Sol·licituds de compareixença i propostes d'audiència	
Sol·licitud de compareixença de Carles Viver Pi i Sunyer, director de l'Institut d'Estudis de l'Autogovern, davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre l'esborrany de la Llei de transitorietat jurídica 356-00672/11 Sol·licitud	25
Sol·licitud de compareixença de Josep Lluís Salvadó, secretari d'Hisenda, davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre la creació d'un cadastre català a començament de 2019 356-00673/11 Sol·licitud	25
Sol·licitud de compareixença de Juan Antonio Gallo davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre la feina feta al capdavant del Tribunal Català de Contractes del Sector Públic 356-00679/11 Sol·licitud	25
Sol·licitud de compareixença de Neus Colet davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre els treballs que té previst d'acomplir al capdavant del Tribunal Català de Contractes del Sector Públic 356-00680/11 Sol·licitud	25
Sol·licitud de compareixença de Neus Colet, presidenta del Tribunal Català de Contractes del Sector Públic, davant la Comissió d'Economia i Hisenda perquè informi sobre la seva tasca i els seus objectius 356-00685/11 Sol·licitud	26
Sol·licitud de compareixença de la directora general de Contractació Pública davant la Comissió d'Economia i Hisenda perquè informi sobre el motiu del relleu en la presidència del Tribunal Català de Contractes del Sector Públic 356-00686/11 Sol·licitud	26
Sol·licitud de compareixença de Joan González, representant de l'Associació Catalana Nabiu, davant la Comissió d'Afers Socials i Famílies perquè expliqui les activitats d'aquesta associació 356-00703/11 Sol·licitud	26
4.53.10. Sessions informatives i compareixences de membres del Govern	
Compareixença del conseller d'Interior davant la Comissió de Matèries Secretes i Reservades en compliment de l'article 5.2 de la Llei 28/2001 355-00078/11 Sol·licitud i tramesa a la Comissió	26

4.53.15. Sessions informatives i compareixences d'autoritats, de funcionaris i d'altres persones

Compareixença en ponència de Paco Muñoz, tècnic de l'Oficina de Medi Ambient de la Universitat Autònoma de Barcelona, amb relació a la Proposició de Llei de l'aprofitament de l'excedent alimentari 353-00544/11 Substanciació	27
Compareixença de la subdirectora general de la Inspecció i Control Agroalimentari amb relació a la Proposició de Llei de l'aprofitament de l'excedent alimentari 357-00260/11 Substanciació	27
Compareixença d'una representació de l'Agència de Residus de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de l'aprofitament de l'excedent alimentari 357-00262/11 Substanciació	27
Compareixença de Jaume Fornt, director de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, davant la Comissió de Governació, Administracions Públiques i Habitatge per a informar sobre la situació dels edificis d'habitatges del carrer de Victoria Kent, 4, de l'Hospitalet de Llobregat 357-00489/11 Substanciació	27
Compareixença d'una representació de la Plataforma Veïnal Victoria Kent davant la Comissió de Governació, Administracions Públiques i Habitatge per a informar sobre la situació dels edificis d'habitatges del carrer de Victoria Kent, 4, de l'Hospitalet de Llobregat 357-00490/11 Substanciació	28
Compareixença de Xavier Trias i Vidal de Llobatera, regidor, cap del Grup Municipal Demòcrata i exalcalde de Barcelona, davant la Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya 357-00537/11 Substanciació	28
Compareixença de Francisco Marco Fernández, director de l'agència Método 3, davant la Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya 357-00538/11 Substanciació	28

4.67. Comunicacions dels grups parlamentaris i dels diputats

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries Presentació: GP SOC i GP CSP	28
Presentació: GP Cs	38

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7798

DL: B-20.066-1980

www.parlament.cat

1. Tramitacions closes amb text aprovat o closes en la formulació

1.10. Acords i resolucions

Resolució 698/XI del Parlament de Catalunya, sobre la creació d'un protocol educatiu inclusiu per a estudiants amb síndromes de sensibilització central

250-00634/11

ADOPCIÓ

Comissió d'Ensenyament, sessió 24, 13.06.2017, DSPC-C 455

La Comissió d'Ensenyament, en la sessió tinguda el dia 13 de juny de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la creació d'un protocol educatiu inclusiu per a estudiants amb síndromes de sensibilització central (tram. 250-00634/11), presentada pel Grup Parlamentari Socialista, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 45670).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Promoure la creació d'un protocol educatiu inclusiu per a estudiants amb síndromes de sensibilització central que tingui en compte les limitacions i necessitats específiques de cada patologia i s'adeqüi als diferents graus d'afectació, l'àmbit i l'entorn en què aquests estudiants desenvolupen llurs activitats, com ara:

1r. Mesures de control ambiental, com la reducció de l'exposició a disruptors endocrins (els criteris d'identificació dels quals han estat recentment facilitats per la Comissió Europea) i a camps electromagnètics, per a prevenir alteracions hormonals, malalties ambientals i de sensibilització central en la infància i l'adolescència.

2n. Mesures que tinguin en compte les greus seqüeles que pateixen els afectats de síndrome de fatiga crònica i de fibromiàlgia, entre molts altres, perquè no aconseguen tenir un son reparador durant els 365 dies de l'any, amb la coordinació dels diferents departaments del Govern i els agents implicats.

b) Garantir la possibilitat de cursar estudis de manera presencial i no presencial amb la mateixa matrícula, per a facilitar la continuïtat de la formació dels infants i joves afectats per alguna síndrome de sensibilització central, en cas de brots de dolor, episodis importants de fatiga o risc i conseqüències d'exposició a contaminants ambientals.

c) Vetllar perquè el protocol educatiu inclusiu tingui en compte aspectes relacionats de manera directa i indirecta amb l'aprenentatge intel·lectual, les relacions interpersonals, l'activitat física i els factors que disparen la simptomatologia d'alumnes amb síndromes de sensibilització central.

d) Garantir la formació i sensibilització dels professors i els professionals implicats per a identificar, diagnosticar i aplicar els tractaments adequats, amb el treball coordinat dels diversos actors.

e) Conscienciar la comunitat educativa sobre les malalties considerades síndromes de sensibilització central.

f) Tenir en compte que, per tal que el protocol educatiu inclusiu obtingui els resultats esperats, cal promoure protocols d'actuació en els principals àmbits que afecten la vida d'aquests infants, adolescents i joves, com la sanitat, l'accés al treball o la mobilitat., en cas que siguin inexistents o no estiguin adaptats a llur edat. A aquest efecte, s'han de tenir en compte les necessitats específiques de cada etapa i és molt important que aquestes mesures s'apliquin més enllà de l'educació obligatòria.

g) Continuar desenvolupant, en el marc del Pla operatiu d'atenció a les persones afectades per les síndromes de sensibilització central del Departament de Salut, el

pla de formació per a capacitar i conscienciar el personal sanitari per a la identificació dels símptomes inicials, de manera que els afectats puguin ésser diagnosticats al més aviat possible i puguin rebre els tractaments adequats, amb l'aplicació dels protocols elaborats per experts. Així mateix, cal avançar en el reconeixement del grau de discapacitat o minusvalidesa que tenen aquestes malalties, que són imprescindibles per les adaptacions que necessiten.

h) Promoure la recerca orientada a millorar la salut i les condicions de vida d'aquestes persones.

Palau del Parlament, 13 de juny de 2017

La secretària en funcions de la Comissió, María José García Cuevas; el president de la Comissió, Rafel Bruguera Batalla

Resolució 699/XI del Parlament de Catalunya, sobre la construcció d'un tercer institut a Tortosa

250-00651/11

ADOPCIÓ

Comissió d'Ensenyament, sessió 24, 13.06.2017, DSPC-C 455

La Comissió d'Ensenyament, en la sessió tinguda el dia 13 de juny de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la construcció d'un tercer institut a Tortosa (tram. 250-00651/11), presentada pel Grup Parlamentari Socialista, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 45671).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Rectificar la decisió d'abandonar el projecte de construcció d'un tercer institut al municipi de Tortosa (Baix Ebre).

b) Començar, en el termini de sis mesos, les obres de construcció del tercer institut de Tortosa als terrenys en què va ser projectat, cedits ja per l'Ajuntament, al pla parcial Temple Sud.

Palau del Parlament, 13 de juny de 2017

El secretari de la Comissió, Fernando Sánchez Costa; el president de la Comissió, Rafel Bruguera Batalla

Resolució 700/XI del Parlament de Catalunya, sobre el trastorn específic del llenguatge

250-00663/11

ADOPCIÓ

Comissió d'Ensenyament, sessió 24, 13.06.2017, DSPC-C 455

La Comissió d'Ensenyament, en la sessió tinguda el dia 13 de juny de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre el trastorn específic del llenguatge (tram. 250-00663/11), presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans.

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Crear i aplicar un protocol per a facilitar la detecció precoç i l'establiment de procediments d'intervenció adequats amb relació al trastorn específic del llenguatge.

b) Establir un protocol als centres escolars que garanteixi una correcta atenció a la diversitat amb els suports psicològics i logopèdics adequats.

c) Fer difusió als centres escolars de tots els aspectes relacionats amb el trastorn específic del llenguatge, amb l'objectiu de normalitzar aquesta problemàtica entre els alumnes i evitar casos d'assetjament escolar.

Palau del Parlament, 13 de juny de 2017

La secretària en funcions de la Comissió, María José García Cuevas; el president de la Comissió, Rafel Bruguera Batalla

Resolució 701/XI del Parlament de Catalunya, sobre les escoles de música i dansa i els conservatoris

250-00673/11

ADOPCIÓ

Comissió d'Ensenyament, sessió 24, 13.06.2017, DSPC-C 455

La Comissió d'Ensenyament, en la sessió tinguda el dia 13 de juny de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre les escoles de música (tram. 250-00673/11), presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 46569).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Reconèixer la tasca fonamental que desenvolupen les escoles municipals de música i dansa i els conservatoris, i l'esforç que fan els ajuntaments per a mantenir l'oferta pública d'aquests ensenyaments.

b) Consensuar amb els ajuntaments el finançament correcte de les escoles municipals de música i dansa i els conservatoris amb l'objectiu de garantir la continuïtat d'aquests ensenyaments.

c) Garantir una partida pressupostària als pressupostos de la Generalitat en la línia del que es va fer en l'exercici pressupostari del 2015 per al finançament de les escoles de música, escoles de dansa i conservatoris, amb la voluntat d'intentar augmentar la partida sempre que ho permetin les disponibilitats pressupostàries.

Palau del Parlament, 13 de juny de 2017

El secretari de la Comissió, Fernando Sánchez Costa; el president de la Comissió, Rafel Bruguera Batalla

Resolució 702/XI del Parlament de Catalunya, sobre els ajuts per a l'adquisició de llibres de text

250-00814/11

ADOPCIÓ

Comissió d'Ensenyament, sessió 24, 13.06.2017, DSPC-C 455

La Comissió d'Ensenyament, en la sessió tinguda el dia 13 de juny de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre els ajuts per a l'adquisició de llibres de text (tram. 250-00814/11), presentada pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 53556).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Obrir anualment una convocatòria d'ajuts per a l'adquisició de llibres de text, material didàctic i material informàtic, d'acord amb el que estableix l'article 6.4 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació.

b) Atorgar subvencions als centres educatius públics orientades a sufragar l'escolarització dels alumnes de famílies amb dificultats econòmiques, que cobreixin programes de reutilització de llibres i material escolar, i valorar aquests ajuts per a sortides escolars i colònies.

c) Adoptar mesures per tal que els ingressos per la venda de llibres o d'uniformes escolars als centres educatius finançats amb diners públics es destinin exclusivament a aquestes finalitats.

Palau del Parlament, 13 de juny de 2017

El secretari de la Comissió, Fernando Sánchez Costa; el president de la Comissió, Rafel Bruguera Batalla

Resolució 703/XI del Parlament de Catalunya, sobre la retirada de les aules prefabricades i la construcció de l'Institut Jaume Salvador i Pedrol, de Sant Joan Despí

250-00705/11

ADOPCIÓ

Comissió d'Ensenyament, sessió 24, 13.06.2017, DSPC-C 455

La Comissió d'Ensenyament, en la sessió tinguda el dia 13 de juny de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la retirada de les aules prefabricades i la construcció de l'Institut Jaume Salvador i Pedrol, de Sant Joan Despí (tram. 250-00705/11), presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 48211).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

1. El Parlament de Catalunya considera prioritària l'eliminació de les aules prefabricades de l'Institut Jaume Salvador i Pedrol, de Sant Joan Despí (Baix Llobregat), per a garantir el manteniment de la qualitat de l'educació dels alumnes.

2. El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Destinar els recursos necessaris per a redactar el projecte de construcció d'un nou edifici per a l'Institut Jaume Salvador i Pedrol, que cobreixi les necessitats actuals i s'adeqüi a la previsió de futures necessitats de places educatives, atesa l'expansió demogràfica del municipi.

b) Incloure una partida als propers pressupostos de la Generalitat, i als dels anys successius, si cal, per a l'adjudicació i la construcció del nou edifici de l'Institut Jaume Salvador i Pedrol.

c) Comunicar aquests acords a l'equip directiu i a l'associació de mares i pares de l'Institut Jaume Salvador i Pedrol i a l'Ajuntament de Sant Joan Despí.

Palau del Parlament, 13 de juny de 2017

La secretària en funcions de la Comissió, María José García Cuevas; el president de la Comissió, Rafel Bruguera Batalla

Resolució 704/XI del Parlament de Catalunya, sobre la modalitat educativa bilingüe amb llengua de signes

250-00707/11

ADOPCIÓ

Comissió d'Ensenyament, sessió 24, 13.06.2017, DSPC-C 455

La Comissió d'Ensenyament, en la sessió tinguda el dia 13 de juny de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre el millorament de l'atenció als alumnes sords (tram. 250-00707/11), presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 48188).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a garantir, per mitjà del Departament d'Ensenyament, la modalitat educativa bilingüe com el projecte educatiu en què coexisteix la llengua de signes catalana, com a matèria d'estudi i llengua vehicular en la comunicació i l'accés al currículum escolar, i les llengües orals i escrites oficials, que també són objecte d'aprenentatge.

Palau del Parlament, 13 de juny de 2017

La secretària en funcions de la Comissió, María José García Cuevas; el president de la Comissió, Rafel Bruguera Batalla

Resolució 705/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'objectiu 4 de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides

250-00723/11

ADOPCIÓ

Comissió d'Ensenyament, sessió 24, 13.06.2017, DSPC-C 455

La Comissió d'Ensenyament, en la sessió tinguda el dia 13 de juny de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre l'objectiu 4 de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides (tram. 250-00723/11), presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans.

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

- a) Tenir en compte l'Agenda 2030 de les Nacions Unides en totes les seves polítiques.
- b) Informar-lo de com aplicarà l'objectiu 4 de l'Agenda 2030, per a poder-ne fer un seguiment.
- c) Col·laborar amb tots els actors necessaris per a aplicar l'objectiu 4 de l'Agenda 2030.

Palau del Parlament, 13 de juny de 2017

La secretària en funcions de la Comissió, María José García Cuevas; el president de la Comissió, Rafel Bruguera Batalla

Resolució 706/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'Escola Intermunicipal del Penedès

250-00748/11

ADOPCIÓ

Comissió d'Ensenyament, sessió 24, 13.06.2017, DSPC-C 455

La Comissió d'Ensenyament, en la sessió tinguda el dia 13 de juny de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la commemoració dels trenta-cinc anys de l'Escola Intermunicipal del Penedès (tram. 250-00748/11), presentada pel Grup Parlamentari Socialista, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 48212).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Reconèixer i posar en valor els resultats educatius de l'Escola Intermunicipal del Penedès i millorar el model de finançament d'aquest centre perquè pugui continuar treballant amb eficiència en el seu projecte educatiu.

b) Garantir i protegir, en col·laboració amb la Mancomunitat de Municipis de l'Alt Penedès i dins del seu àmbit, el futur professional del personal de l'Escola Intermunicipal del Penedès i vetllar per les seves condicions laborals.

Palau del Parlament, 13 de juny de 2017

El secretari de la Comissió, Fernando Sánchez Costa; el president de la Comissió, Rafel Bruguera Batalla

Resolució 708/XI del Parlament de Catalunya, sobre els concursos públics de restauració del Departament de Governació, Administracions Públiques i Habitatge

250-00987/11

ADOPCIÓ

Comissió de Governació, Administracions Públiques i Habitatge, sessió 19, 20.06.2017, DSPC-C 463

La Comissió de Governació, Administracions Públiques i Habitatge, en la sessió tinguda el dia 20 de juny de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre els concursos públics de restauració del Departament de Governació, Administracions Públiques i Habitatge (tram. 250-00987/11), presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans.

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a incloure, entre els criteris tècnics per a avaluar l'adequació de l'oferta de les empreses licitadores en els concursos públics per a l'adjudicació dels serveis de restauració i de càtering que dugui a terme el Departament de Governació, Administracions Públiques i Habitatge, que es tinguin en consideració la selecció adequada dels ingredients i l'aplicació de protocols de seguretat alimentària per a evitar la contaminació creuada en la manipulació i elaboració d'aliments destinats a persones amb celiaquia, al·lèrgies o intoleràncies alimentàries.

Palau del Parlament, 20 de juny de 2017

La secretària de la Comissió, Sonia Sierra Infante; el president de la Comissió, Joan Garriga Quadres

- 2. Tramitacions closes per rebuig, retirada, canvi o decaïment
- 2.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions
- 2.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre les compensacions i l'atenció als viatgers en cas d'interrupció del servei de metro de Barcelona

250-00968/11

REBUIG

Rebutjada per la Comissió de Territori en la sessió 22, tinguda el 21.06.2017, DSPC-C 465.

Proposta de resolució sobre l'aplicació del règim disciplinari del Cos de Mossos d'Esquadra

250-00972/11

REBUIG

Rebutjada per la Comissió d'Interior en la sessió 22, tinguda el 21.06.2017, DSPC-C 466.

Proposta de resolució sobre la instal·lació d'anemòmetres en els vehicles de bombers amb escala extensible

250-00976/11

REBUIG

Rebutjada per la Comissió d'Interior en la sessió 22, tinguda el 21.06.2017, DSPC-C 466.

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de reparació jurídica de les víctimes del franquisme

202-00029/11

DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ACCIÓ EXTERIOR I COOPERACIÓ, RELACIONS INSTITUCIONALS I TRANSPARÈNCIA

A la presidenta del Parlament

La Comissió d'Acció Exterior i Cooperació, Relacions Institucionals i Transparència, en la sessió tinguda el dia 22 de juny de 2017, ha estudiat el text de la Proposició de llei de reparació jurídica de les víctimes del franquisme (tram. 202-00029/11) i, l'Informe de la Ponència.

Finalment, d'acord amb el que disposa l'article 118.5 i 6 del Reglament del Parlament, ha acordat d'establir el dictamen següent:

Proposició de llei de reparació jurídica de les víctimes del franquisme

Preàmbul

Des del mateix inici del cop d'estat militar de signe feixista que es va produir contra la Segona República Espanyola, i que va ésser l'origen de la llarga i cruenta Guerra Civil de 1936-1939, les autoritats franquistes van desplegar una multiplicitat de formes i mecanismes de repressió de totes aquelles persones que, per raó de llur afiliació política, sindical o associativa, per llurs idees o creences, o per llurs opcions vitals, consideraven enemigues del règim autoritari que estaven en procés d'edificar.

La dimensió i la intensitat d'aquestes polítiques repressives donen fe de l'aberrant intenció d'anorrear i erradicar tota forma de pensament antagonista o dissident de la ideologia sobre la qual el franquisme va construir el conjunt de les seves institucions.

Cal recordar que l'Estatut de Catalunya del 1932 va ésser derogat per la Llei del 5 d'abril de 1938, un acte illegal de la dictadura franquista que només va poder ésser imposat per la força de les armes. Per això es van constituir els tribunals de l'Auditoria de Guerra de l'Exèrcit d'Ocupació, anomenada posteriorment Auditoria de la IV Regió Militar, i es van dur a terme els processos aplicats pel procediment dels consells de guerra com a mitjà de repressió política vulnerant les competències i la legalitat aleshores vigent, també respecte als delictes tipificats, els procediments seguits i les garanties processals que eren exigibles.

En atenció a les víctimes i llurs familiars, cal que una norma amb rang de llei constati i declari definitivament la nullitat de tots aquests procediments, que es poden qualificar de farsa, i de les sancions i condemnes de greus conseqüències que se'n derivaren.

Cal fer-ho, també, tenint en compte els requeriments formulats pels poders públics, tant el Comitè de Drets Humans de les Nacions Unides, com el Relator Especial sobre la promoció de la veritat, la justícia, la reparació i les garanties de no repetició del Consell de Drets Humans en el darrer informe del període de sessions del 22 de juliol de 2014, el qual ha requerit a les institucions de l'Estat «Identificar mecanismes idonis per a fer efectiva la nullitat de les sentències adoptades en violació dels principis fonamentals de dret i del degut procés durant la Guerra Civil i el franquisme. Estudis comparats d'altres experiències de països que han afrontat reptes similars, molts inclosos en el context europeu, poden resultar summament profi-

tosos», en aplicació de la Declaració universal dels drets humans, el Pacte internacional dels drets civils i polítics i el Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

Els arguments en el sentit de no reobrir velles ferides del passat són inconcebibles en un context democràtic, ja que el restabliment de la dignitat de les víctimes no cerca la revenja sinó la veritat, la justícia, la reparació i la garantia de no repetició.

Quaranta-dos anys després de la mort del dictador Franco no hi ha hagut cap llei que declari expressament la nul·litat dels judicis del franquisme.

Per aquest motiu, aquesta llei, de conformitat amb l'ordenament jurídic, declara la il·legalitat dels tribunals i dels procediments i els consells de guerra instruits a Catalunya des del 5 d'abril de 1938 fins al desembre del 1978 per l'Auditoria de Guerra de l'Exèrcit d'Ocupació, anomenada posteriorment Auditoria de Guerra de la IV Regió Militar.

Tot i que, a mesura que el conflicte va anar avançant i que van anar passant anys de dictadura, les autoritats franquistes van provar de dotar aquests instruments de repressió d'una aparença de legitimitat i de juridicitat, resulta impossible considerar que aquests òrgans tinguessin una autèntica naturalesa jurídica.

Per a poder considerar que un grup de persones està jutjant i conferir a allò que decideixin la consideració i el necessari efecte de «cosa jutjada», cal poder sustentar en dret que l'òrgan en qüestió és realment jurisdiccional, que es tracta d'un autèntic tribunal.

No es pot considerar òrgan jurisdiccional aquell que no respecta les més mínimes garanties d'imparcialitat, dret de defensa i cosa jutjada de les seves resolucions, o que no gaudeix d'independència de la resta de poders de l'Estat, com a mínim en el sentit que existeixi una atribució genèrica mínimament racional del poder de jutjar a un òrgan suficientment individualitzat.

Dels consells de guerra franquistes i dels òrgans, jurats i tribunals a què es fa referència no se'n pot dir de cap de les maneres que fossin òrgans jurisdiccional, que complissin els mínims requisits per a exercir la funció de declarar el dret pròpia d'un tribunal. L'anàlisi de llur naturalesa, composició i actuació ens obliga a veure'ls com el que van ésser, una farsa. Una actuació de fet revestida amb prou feines de la mera aparença, més o menys sofisticada en funció del moment històric, d'òrgans jurisdiccional.

Aquells processos polítics contraris a la legalitat es van mantenir més enllà de la mort del dictador en consells de guerra per causes de caràcter polític amb infracció dels drets fonamentals de moltes persones, que hi van ésser injustament sotmeses i, arran d'aquests, algunes d'elles, executades.

Així, constatada la nul·litat d'origen dels procediments i de les resolucions, sentències, condemnes i sancions que n'emanaren, com a actuacions de fet i no pas jurisdiccional que foren, i declarada legalment llur il·legitimitat, no ha de comportar cap problema que la llei en constati i en declari la nul·litat, i cerqui també d'establir un mecanisme administratiu àgil per a obtenir certificació individualitzada d'aquesta circumstància que la llei constata i declara.

Atès que els processos i les resolucions dictades pels tribunals militars van ésser públics, per a fer efectiu el valor reparatori, aquesta llei habilita l'Arxiu Nacional de Catalunya perquè elabori i publiqui una llista de processos i sentències.

Per tot això, ha arribat el moment d'assumir la responsabilitat històrica del Parlament de Catalunya, davant les víctimes d'aquells processos, reparant els abusos comesos pel règim franquista contra la legalitat judicial i procedimental i fent la reparació exigida per les persones represaliades, la societat catalana i les instàncies internacionals.

Article 1. Reparació jurídica de les víctimes del franquisme

De conformitat amb el conjunt de l'ordenament jurídic, que inclou normes tant de dret internacional com de dret intern, es declaren il·legals els tribunals de l'Auditoria de Guerra de l'Exèrcit d'Ocupació, anomenada posteriorment Auditoria de la IV Regió Militar, que van actuar a Catalunya a partir de l'abril de 1938 fins al desembre de 1978, per ésser contraris a la llei i vulnerar les més elementals exigències del dret a un judici just. I, en conseqüència, es dedueix la nul·litat de ple dret, originària o sobrevinguda, de totes les sentències i resolucions de les causes instruïdes i dels consells de guerra, dictades per causes polítiques a Catalunya pel règim franquista.

Disposicions finals

Primera. Autoritzacions

1. S'autoritza l'Arxiu Nacional de Catalunya perquè elabori i faci pública una llista dels processos instruïts i de les sentències adoptades d'acord amb el Ban del 28 de juliol de 1946, el Decret del 31 d'agost de 1936, el Decret número 55 de l'1 de novembre de 1936, la Llei del 2 de març de 1943, la Llei del 18 d'abril de 1947, el Decret 1794/1960, del 21 de setembre, i el Decret Llei 10/1975, del 26 d'agost, en què constin el número de procediment, la persona física o jurídica encausada i la condemna imposada. La llista s'ha de publicar el mateix dia de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

2. S'autoritza l'Arxiu Nacional de Catalunya perquè actualitzi la llista, si té coneixement, per qualsevol causa, de l'existència de processos que no s'esmenten en l'apartat 1 per no haver-se'n conservat testimoni en l'arxiu dels tribunals militars a Catalunya.

Segona. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 22 de juny de 2017

La secretària de la Comissió, Magda Casamitjana i Aguilà; la vicepresidenta de la Comissió, Marina Bravo Sobrino

ESMENES RESERVADES PER A DEFENSAR EN EL PLE

Article 1

Esmena 2

GP de Ciutadans (3)

De modificació de l'article 1 que passa a tenir el següent redactat

Article 1

1. *El Govern de la Generalitat de Catalunya presentarà al Parlament de Catalunya una proposició de llei per a presentar a la Mesa del Congrés que tingui per objecte afegir un nou apartat a l'article 3 de la Llei 52/2007, de 26 de desembre, per la qual es reconeixen i s'amplien drets i s'estableixen mesures a favor dels qui van patir persecució o violència durant la guerra civil i la dictadura, en què s'indiqui que:*

1. *Tant els actes com les resolucions dels òrgans previstos en aquell article es deixen sense cap efecte jurídic.*

2. *Que la circumstància indicada al número 1 anterior es recollirà a la Declaració prevista a l'article 4 de la dita llei.*

2. *Tanmateix, si durant la tramitació de la iniciativa indicada a l'anterior apartat es presentés a les Corts Generals alguna iniciativa que tingués el mateix objecte que*

el previst al mateix, el Govern de la Generalitat de Catalunya podrà complir amb el seu mandat mitjançant el suport exprés i fonamentat a aquesta iniciativa.

Article 2

Esmena 4

GP de Ciutadans (4)

De modificació de l'article 2 que passa a tenir el següent redactat

Article 2

De conformitat amb la llei 52/2007 i previ acord amb el Ministeri de Justícia, la Generalitat de Catalunya podrà posar a disposició de qualsevol interessat en l'obtenció de la declaració esmentada a l'article 4 de la dita llei els següents serveis a través de qualsevol dependència física de l'administració de la Generalitat de Catalunya:

1. Servei de recepció de la sol·licitud de declaració de reconeixement i reparació i posterior transmissió al Ministeri de Justícia.

2. Servei de comunicació i entrega de qualsevol comunicació o documentació remesa a l'interessat per part del Ministeri de Justícia.

3. Servei d'assessorament relatiu a qualsevol tramitació davant del Ministeri de Justícia o administració pública competent en aplicació de la llei 52/2007.

Esmena 6

GP Socialista (2)

D'addició a l'article 2

«Article 2

[...] del procediment i sentència corresponents que, de conformitat a l'ordenament jurídic, són nul·les de ple dret, i conseqüentment no tenen cap efecte jurídic per vicis de forma i fons.»

Addició de nous articles

Esmena 7

GP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (1)

D'addició d'un nou article 3

Article 3

El Govern de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb la present llei, facilitarà la consulta pública de la relació de persones represaliades i emetrà, en col·laboració amb els ens locals i a sol·licitud dels processats o dels seus familiars, un escrit de constatació que especifiqui que el procediment i la sentència corresponent són nul·les de ple dret i, conseqüentment, no tenen cap efecte jurídic.

Disposició final

Esmena 9

GP de Ciutadans (5)

De modificació de la disposició final que passa a tenir el següent redactat

Disposició final

1. El Govern de la Generalitat de Catalunya haurà de realitzar les actuacions necessàries per a l'efectivitat del previst en aquesta llei en el termini d'un mes a comptar des de la publicació d'aquesta llei en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

2. El preceptes que eventualment comportessin la realització de despeses amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat, produiran efectes a partir de l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Apartat 1

Esmena 10

GP Socialista (3)

De modificació de l'apartat 1, de la disposició final

«Disposició final

[...] Aquest desplegament reglamentari s'haurà de fer via *d'un decret*, en el termini [...].»

Preàmbul

Esmena 13

GP de Ciutadans (2)

De modificació total de l'exposició de motius que passa a tenir el següent redactat

Exposició de motius

L'aixecament militar i el cop d'estat de juliol de 1936 contra la Segona República i l'ordenament democràtic aleshores vigent va esdevenir una violenta i terrible guerra civil que va obrir un dels períodes més negres de la nostra història. En el decurs de la Guerra Civil es va produir un gran nombre de violacions dels drets humans i una deshumanització del compatriota vist i tractat com a enemic irreconciliable. Aquestes violacions dels drets fonamentals de les persones van voler-se revestir, en el bàndol sublevat, d'aparença de legalitat i de legitimitat quan eren, en tot moment, absolutament il·legals i il·legítimes.

Tot i que el trencament de la legalitat constitucional i l'ús de la violència bèl·lica per imposar un nou règim totalitari va merèixer la condemna i la repulsa de diversos governs democràtics, el context geopolític de l'Europa de l'època va facilitar que el bàndol sublevat imposés un nou règim totalitari, dictatorial i corrupte, que no va dubtar mai de trepitjar els drets humans fonamentals per imposar la seva voluntat per la via del terror. La dictadura franquista va instaurar una persecució sistemàtica de les persones que s'havien mantingut fidels a la legalitat republicana o que tenien idees polítiques o ideologies contràries a les que volia imposar el nou règim totalitari.

Una persecució sistemàtica que va fer servir una paròdia de justícia, primer estrictament militar i després aparentment civil. Aquesta aplicació de la voluntat persecutòria del règim totalitari al llarg de la Guerra Civil i de tota la dictadura franquista va suposar, per a moltes persones, l'espoli de les seves propietats, la vulneració dels seus drets fonamentals, la privació injusta de llibertat i fins i tot la mort als camps de concentració en treballs forçats, a les presons o executats sense cap mena de defensa digna d'aquest nom.

Aquest règim dictatorial va trontollar a partir de la mort del dictador i la voluntat política de molta gent i d'alguns dirigents va permetre que s'iniciés un procés de transició que va culminar amb la restauració de la sobirania popular i l'aprovació de la Constitució del 1978, que va reinstaurar els drets fonamentals i ha conformat un nou ordenament democràtic i un model descentralitzat de convivència que ens ha permès gaudir d'un dels períodes més fecunds de la nostra història.

La voluntat de reconciliació i convivència plasmades al llarg de la transició cap a aquest nou règim democràtic i la necessitat de justícia i reparació envers les víctimes del franquisme, van donar lloc a l'aprovació per part de les Corts Generals de la Llei 52/2007, de 26 de desembre, per la qual es reconeixen i s'amplien drets i s'estableixen mesures a favor dels qui van patir persecució o violència durant la Guerra Civil i la dictadura, coneguda com a «lleï de la memòria històrica». Una llei que reconeix i declara el caràcter radicalment injust de totes les condemnes, sancions i qualsevol forma de violència personal produïdes per raons polítiques, ideològiques o de creença religiosa, durant la Guerra Civil, així com les patides per les mateixes causes durant la dictadura franquista. Unes raons que inclouen la pertinença, col·laboració o relació amb partits polítics, sindicats, organitzacions religioses o militars, minories ètniques, societats secretes, lògies maçòniques i grups de resistència,

així com l'exercici de conductes vinculades amb opcions culturals, lingüístiques o d'orientació sexual. Així mateix, reconeix i declara la injustícia que va suposar l'exili de molts espanyols durant aquest període negre de la nostra història.

La llei de la memòria històrica declara també, amb caràcter general i sense excepció, no només la manca de conformitat a dret i, per tant, la seva il·legitimitat, de qualsevol tribunal, jurat i òrgan penal o administratiu constituït per a imposar sancions per les esmentades raons polítiques, ideològiques o de creença religiosa, sinó també les seves resolucions. Unes resolucions que, de fet, es titllen amb caràcter general i en virtut de la llei com viciades tant per motius de forma com de fons.

A més a més, la llei de memòria històrica va recollir els deures de reconeixement i de reparació de les persones que van ser víctimes dels efectes de les resolucions d'aquests suposats òrgans de justícia, sigui de forma directa o indirecta a través dels seus familiars.

Tenint en compte els drets i les llibertats fonamentals implicades en aquesta matèria, existeix un deure per part de les institucions públiques de promoure la màxima efectivitat possible dels drets previstos a la llei de memòria històrica i el Govern de la Generalitat de Catalunya no és pas una excepció.

És per això que, amb la finalitat de facilitar el compliment d'aquests deures per part de les institucions públiques de l'àmbit de la Generalitat de Catalunya i els correlatius, aquesta llei introdueix dues mesures essencials per tal d'assolir els objectius de la llei de memòria històrica.

D'una banda, i amb l'objectiu de simplificar els tràmits corresponents als ciutadans residents a Catalunya interessats, s'ordena el Govern de la Generalitat que s'impliqui directament en la recepció i transmissió de totes les sol·licituds i les resolucions corresponents.

Per altra banda, i a conseqüència de la seva manca de conformitat amb el dret, s'ordena el Govern de la Generalitat que presenti o recolzi les iniciatives normatives ja presentades a les Corts Generals mitjançant les quals es deixen sense cap efecte jurídic els actes i les resolucions de tots aquells òrgans que, arran de la llei de memòria històrica, es varen declarar il·legítims.

Paràgraf tercer

Esmena 14

GP Socialista (5)

~~De supressió del segon incís del paràgraf tercer de l'exposició de motius~~

«Exposició de motius

[...]

El 15 d'octubre de 2015 es va commemorar el 75è aniversari de l'afusellament del President Companys i el 20 de novembre del mateix any s'esqueien 40 anys de la mort natural del dictador Francisco Franco. ~~Malgrat totes les peticions fetes des de Catalunya al llarg de molts anys, cap govern de l'Estat espanyol, sigui del color polític que sigui, ha estat capaç de fer un acte similar als protagonitzats pels representants diplomàtics d'Alemanya i França acreditats a la nostra capital, i encara menys d'eradicar del sistema jurídic espanyol els simulacres de judicis duts a terme per motius polítics per la dictadura franquista. [...]~~»

Paràgraf quart

Esmena 15

GP Socialista (6)

~~De supressió del segon incís del paràgraf quart de l'exposició de motius~~

«Exposició de motius

[...]

Les excuses d'algunes forces polítiques, en el sentit de no reobrir velles ferides del passat, són inconcebibles en un context democràtic que no cerca la revenja, sinó la jus-

tícia, com així ho van demostrar Alemanya i França en el seu moment. ~~La constant negativa de l'Estat espanyol a anul·lar els consells de guerra sumaríssims per causes polítiques duts a terme pel règim franquista, i singularment el procediment sumaríssim contra el President Companys, només es pot entendre en el context d'una democràcia feble, Incapaç de reparar les persones represaliades per motius polítics. [...]~~»

Paràgraf vuitè

Esmena 16

GP Socialista (7)

~~De supressió del paràgraf vuitè de l'exposició de motius~~

«Exposició de motius

[...]

~~Després de les eleccions del 27 de setembre de 2015, Catalunya ha encetat un camí constituent propi. 40 anys després de la mort del dictador Franco i havent comprovat que l'Estat espanyol durant aquests 40 anys no ha dut a terme actes d'estricta justícia com l'anul·lació dels consells de guerra sumaríssims duts a terme pel franquisme per motius polítics, contra el propi president de la Generalitat Lluís Companys i milers de ciutadans i ciutadanes, el Parlament de Catalunya ha d'assumir la responsabilitat que va contreure des del moment en que es van començar a produir els fets a Catalunya, durant la primera legislatura, des de l'abril de 1938 fins el 1975. [...]~~»

Paràgraf onzè

Esmena 17

GP Socialista (8)

~~De supressió del paràgraf onzè de l'exposició de motius~~

«Exposició de motius

[...]

~~Per tant, en aplicació de la sobirania que el poble de Catalunya ha concedit a aquest Parlament els Grups Parlamentaris sotasignants presenten la següent»~~

Títol de la proposició de llei

Esmena 18

GP de Ciutadans (1)

De modificació del títol de la llei que passar a tenir el següent títol:

Proposició de llei de mesures per a facilitar els drets de reconeixement i reparació de les víctimes de la Guerra Civil i la posterior dictadura franquista

Esmena 19

GP de Junts pel Sí, GP Catalunya Sí que es Pot, GP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (1)

De modificació del títol de la proposició de llei

Proposició de llei de reparació jurídica de les persones represaliades pel franquisme

Sol·licitud de dictamen Proposició de llei del Codi tributari de Catalunya i d'aprovació dels llibres primer, segon i tercer, relatius a l'Administració tributària de la Generalitat de Catalunya

202-00039/11

SOL·LICITUD DE DICTAMEN AL CONSELL DE GARANTIES ESTATUTÀRIES

Presentació: GP SOC, GP CSP (reg. 63250).

Presentació: Matías Alonso Ruiz, juntament amb vint-i-quatre altres diputats del GP Cs (reg. 63262).

Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 21.06.2017.

N. de la r. : La sol·licitud es reproduïx en la secció 4.67.

Proposició de llei de modificació urgent del text refós de la llei municipal de Catalunya en matèria de protecció de les municipalitzacions

202-00060/11

PRÒRROGA DEL TERMINI PER A PROPOSAR COMPAREIXENCES

Sol·licitud: GP Cs; GP JS; GP CSP (reg. 63228; 63236; 63308).

Pròrroga: atesa la tramitació d'urgència extraordinària acordada, 1 dia hàbil; última.

Finiment del termini: 26.06.2017; 12:00 h.

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre les actuacions del Govern a la província de Tarragona en l'àmbit del medi ambient i la sostenibilitat

250-00995/11

ESMENES PRESENTADES

Reg. 63058 / Admissió a tràmit: Mesa de la CMAS, 21.06.2017

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PEL SÍ (REG. 63058)

Esmena 1

GP de Junts pel Sí (1)

De modificació del punt 1

1. *Prioritzar l'execució de les mesures de control i restauració resultants dels diferents estudis efectuats per a frenar l'erosió del Delta i mantenir la qualitat de l'aigua a les badies del Fangar i els Alfacs, per assegurar la viabilitat dels vivers de musclos, ostones arrissades i cloïsses, frenar la regressió i subsidència i mantenir la biodiversitat.*

Esmena 2

GP de Junts pel Sí (2)

D'addició del punt 2

2. *Mantenir la tendència iniciada en els pressupostos de 2017 per millorar els recursos humans i materials destinats al Parc Natural del Delta de l'Ebre, per tal de garantir la defensa i la conservació d'aquest extraordinari espai humit que constitueix un dels ecosistemes més importants del sud d'Europa.*

Proposta de resolució sobre les actuacions del Govern a la província de Tarragona relatives als centres educatius amb mòduls prefabricats i al personal especialitzat en trastorns de l'espectre autista

250-00999/11

ESMENES PRESENTADES

Reg. 63060 / Admissió a tràmit: Mesa de la CE, 21.06.2017

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PEL SÍ (REG. 63060)

Esmena 1

GP de Junts pel Sí (1)

De modificació del punt 2

2. Continuar garantint l'existència de personal especialitzat en trastorns associats a l'espectre autista als centres escolars per aquells alumnes que ho requereixin.

Proposta de resolució sobre els ensenyaments artístics superiors

250-01006/11

ESMENES PRESENTADES

Reg. 61832; 63050 / Admissió a tràmit: Mesa de la CE, 21.06.2017

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA (REG. 61832)

Esmena 1

GP Socialista (1)

D'addició d'un nou punt 3

3. La integració a la universitat s'ha de produir tenint en compte l'especificitat dels ensenyaments artístics, entre altres:

3.1. Que el professorat i aquell en el qual recaiguin les responsabilitats acadèmiques no es limiti, en el marc de les arts, als doctors, sinó que inclogui, en igualtat de condicions, als creadors en exercici.

3.2. Que les ràtios professor/alumne s'adaptin a les característiques especials dels ensenyaments artístics.

3.3. Que s'atenguin les condicions tècniques requerides, especialment singulars i indispensables: mesures i característiques dels espais, mobiliari, elements tecnològics, etc.

3.4. Que la nova normativa doni resposta a la necessitat de millorar la gestió educativa dels centres, el seu règim econòmic, la composició i funcions dels òrgans de govern, etc.

3.5. Que les proves d'accés tinguin en compte les especificitats dels ensenyaments artístics, prioritzant les aptituds per sobre del saber acumulat.

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PEL SÍ (REG. 63050)

Esmena 1

GP de Junts pel Sí (1)

De modificació de tota la proposta

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Continuar instant el Govern de l'Estat a fer efectiva l'equivalència a tots els efectes entre ensenyaments superiors i els ensenyaments universitaris, com ha fet recentment en la Conferència sectorial de Educació.

Proposta de resolució sobre la regulació de la instal·lació de comptadors intel·ligents

250-01016/11

ESMENES PRESENTADES

Reg. 63053 / Admissió a tràmit: Mesa de la CMAS, 21.06.2017

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PEL SÍ (REG. 63053)

Esmena 1

GP de Junts pel Sí (1)

De modificació del punt 1

1. Instar el Govern de la Generalitat per fer les gestions oportunes davant el Govern de l'Estat competent a una paralització preventiva amb caràcter immediat i indefinit de la instal·lació obligada dels nous comptadors telegestionables, pels motius següents: [...]

Esmena 2

GP de Junts pel Sí (2)

De modificació del punt 2

2. Garantir el dret dels *consumidors en relació amb el procés de substitució dels comptadors elèctrics analògics per digitals telegestionables*.

Esmena 3

GP de Junts pel Sí (3)

De modificació del punt 5

5. Instar els ajuntaments i el Govern de la Generalitat de Catalunya a que, per mitjà de l'Agència Catalana del Consum, en coordinació amb les Oficines Municipals d'Informació al Consumidor, s'atenguin i es doni suport a:

- a. Les reclamacions dels ciutadans en relació amb la vulneració del seu dret a l'opcionalitat respecte del règim de lloguer o compra del comptador.
- b. Les reclamacions dels ciutadans relatives als preus cobrats indegudament com si els nou comptadors foren plenament operatius, sense ser així.

Esmena 4

GP de Junts pel Sí (4)

De modificació del punt 6

6. Instar el Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya a que els mossos d'esquadra, de manera coordinada amb les policies locals, atenguin les demandes ciutadanes relacionades amb la possible comissió d'activitats delictives en la instal·lació dels nous comptadors i d'altres fets relacionats, i que continuïn donant suport i assessorament als ciutadans en la denúncia dels fets, tenint una cura especial en els casos on hi hagi involucrades persones grans i que viuen soles.

Esmena 5

GP de Junts pel Sí (5)

De modificació del punt 8

8. Instar el Govern de la Generalitat perquè faci les gestions oportunes davant el Govern de l'Estat perquè demani a les empreses subministradores d'electricitat,

aigua i gas, la presentació, en un termini màxim de sis mesos, d'un projecte que inclogui la següent documentació:

[...]

Esmena 6

GP de Junts pel Sí (6)

D'addició del punt 9.c

9.c) Propiciar els canvis legislatius necessaris i urgents que ofereixin la possibilitat de tenir un entorn saludable, compatible amb el desenvolupament de les tecnologies i sense l'afectació a la salut de les persones, sobre la base de la Resolució 1815, de 27 de maig de 2011 del Consell d'Europa, *en el cas que la informació científica disponible confirmi que l'exposició a camps electromagnètics (CEM) de baixa intensitat produeixi conseqüències negatives per a la salut.*

Esmena 7

GP de Junts pel Sí (7)

~~De supressió del punt 10~~

~~10. Instar el Govern de la Generalitat a crear la Taula de seguiment i estudi dels impactes que pugui tenir sobre la salut i la privacitat el desplegament obligatori dels anomenats comptadors intel·ligents, formada pels grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, els departaments de Territori i Sostenibilitat, Salut, ~~Empresa i Coneixement, l'Institut Català d'Energia~~, entitats veïnals, entitats municipalistes, universitats catalanes i les organitzacions socials promotores de la proposta.~~

Esmena 8

GP de Junts pel Sí (8)

D'addició del punt 11

11. Instar el Govern de la Generalitat a promoure els canvis legislatius necessaris i urgents que facin operativa la Resolució 1815, del 27 maig 2011 del Consell d'Europa, sobre perills potencials dels camps electromagnètics i els seus efectes sobre el Medi Ambient i la Salut de les persones; així com, a revisar aquesta resolució en estudis posteriors i proposar nous valors per protegir i defensar la salut dels ciutadans de Catalunya, ~~en el cas que la informació científica disponible confirmi que l'exposició a camps electromagnètics (CEM) de baixa intensitat produeixi conseqüències negatives per a la salut.~~

Proposta de resolució sobre el projecte de construcció de l'Escola Sala i Badrinas, de Terrassa

250-01022/11

ESMENES PRESENTADES

Reg. 63063 / Admissió a tràmit: Mesa de la CE, 21.06.2017

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PEL SÍ (REG. 63063)

Esmena 1

GP de Junts pel Sí (1)

De modificació de tota la proposta

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a continuar treballant per garantir l'atenció a les necessitats d'escolarització i l'ensenyament de qualitat a Terrassa i a programar les actuacions educatives al conjunt del municipi d'acord amb les prioritats i les disponibilitats pressupostàries.

Proposta de resolució sobre la construcció de l'edifici definitiu de l'Escola La Serreta, de Santpedor

250-01023/11

ESMENES PRESENTADES

Reg. 63066 / Admissió a tràmit: Mesa de la CE, 21.06.2017

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PEL SÍ (REG. 63066)

Esmena 1

GP de Junts pel Sí (1)

De modificació de tota la proposta

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a iniciar els tràmits per la licitació de la redacció del projecte de l'escola La Serreta de Santpedor.

Proposta de resolució sobre la garantia de la seguretat dels usuaris del Centre de Formació d'Adults Francesc Layret, de Barcelona

250-01024/11

ESMENES PRESENTADES

Reg. 63065 / Admissió a tràmit: Mesa de la CE, 21.06.2017

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PEL SÍ (REG. 63065)

Esmena 1

GP de Junts pel Sí (1)

De modificació

El Parlament de Catalunya valora positivament l'acord arribat entre el Consorci d'educació i els representats de la direcció de l'escola de Formació d'adults Francesc Layret, pel qual s'inicia un servei de suport a la consergeria d'aquest centre per tal de controlar-ne l'entrada.

Proposta de resolució sobre el programa contra l'assetjament escolar «Aquí prou bullying»

250-01033/11

ESMENES PRESENTADES

Reg. 63051 / Admissió a tràmit: Mesa de la CE, 21.06.2017

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PEL SÍ (REG. 63051)

Esmena 1

GP de Junts pel Sí (1)

De modificació del punt 1

1. Oferir a tots els centres educatius d'ensenyaments obligatoris de Catalunya el Programa d'innovació pedagògica #aquiproubullying de prevenció, detecció i intervenció enfront l'assetjament entre iguals.

**Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la
Proposició de llei de reforma de la Llei orgànica 10/1995, del 23 de
novembre, del Codi penal, de despenalització de l'eutanàsia i l'ajuda
al suïcidi**

270-00005/11

CORRECCIÓ D'ERRADES DE PUBLICACIÓ (BOPC 446)

On hi diu:

«Termini de presentació d'esmenes a l'articulat

Termini: 15 dies hàbils (del 23.06.2017 al 13.07.2017).

Finiment del termini: 14.07.2017; 12.00 h.»

Hi ha de dir:

«Termini de presentació d'esmenes a l'articulat

»Termini: *atès la tramitació d'urgència extraordinària acordada, 4 dies hàbils
(del 23.06.2017 al 28.06.2017).*

»Finiment del termini: 29.06.2017; 12.00 h.»

4. Informació

4.53. Sessions informatives, compareixences i audiències

4.53.05. Sol·licituds de compareixença i propostes d'audiència

Sol·licitud de compareixença de Carles Viver Pi i Sunyer, director de l'Institut d'Estudis de l'Autogovern, davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre l'esborrany de la Llei de transitorietat jurídica

356-00672/11

SOL·LICITUD

Presentació: GP Cs (reg. 60279).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Afers Institucionals, 20.06.2017.

Sol·licitud de compareixença de Josep Lluís Salvadó, secretari d'Hisenda, davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre la creació d'un cadastre català a començament de 2019

356-00673/11

SOL·LICITUD

Presentació: GP Cs (reg. 60280).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Afers Institucionals, 20.06.2017.

Sol·licitud de compareixença de Juan Antonio Gallo davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre la feina feta al capdavant del Tribunal Català de Contractes del Sector Públic

356-00679/11

SOL·LICITUD

Presentació: GP PPC (reg. 61165).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Afers Institucionals, 20.06.2017.

Sol·licitud de compareixença de Neus Colet davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre els treballs que té previst d'acomplir al capdavant del Tribunal Català de Contractes del Sector Públic

356-00680/11

SOL·LICITUD

Presentació: GP PPC (reg. 61166).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Afers Institucionals, 20.06.2017.

Sol·licitud de compareixença de Neus Colet, presidenta del Tribunal Català de Contractes del Sector Públic, davant la Comissió d'Economia i Hisenda perquè informi sobre la seva tasca i els seus objectius

356-00685/11

SOL·LICITUD

Presentació: Alícia Romero Llano, del GP SOC (reg. 61582).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Economia i Hisenda, 20.06.2017.

Sol·licitud de compareixença de la directora general de Contractació Pública davant la Comissió d'Economia i Hisenda perquè informi sobre el motiu del relleu en la presidència del Tribunal Català de Contractes del Sector Públic

356-00686/11

SOL·LICITUD

Presentació: Alícia Romero Llano, del GP SOC (reg. 61583).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Economia i Hisenda, 20.06.2017.

Sol·licitud de compareixença de Joan González, representant de l'Associació Catalana Nabiu, davant la Comissió d'Afers Socials i Famílies perquè expliqui les activitats d'aquesta associació

356-00703/11

SOL·LICITUD

Presentació: Noemí de la Calle Sifré, del GP Cs, Raúl Moreno Montaña, del GP SOC, Marta Ribas Frías, del GP CSP, Fernando Sánchez Costa, del GP PPC, Gabriela Serra Frediani, del GP CUP-CC, Anna Figueras i Ibàñez, del GP JS (reg. 62790).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Afers Socials i Famílies, 20.06.2017.

4.53.10. Sessions informatives i compareixences de membres del Govern

Compareixença del conseller d'Interior davant la Comissió de Matèries Secretes i Reservades en compliment de l'article 5.2 de la Llei 28/2001

355-00078/11

SOL·LICITUD I TRAMESA A LA COMISSIÓ

Sol·licitud de sessió informativa: Conseller del Departament d'Interior (reg. 62338).

Comissió competent: Comissió de Matèries Secretes i Reservades.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: 16.06.2017.

Compareixença en ponència de Paco Muñoz, tècnic de l'Oficina de Medi Ambient de la Universitat Autònoma de Barcelona, amb relació a la Proposició de Llei de l'aprofitament de l'excedent alimentari

353-00544/11

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la sessió de la Ponència: Proposició de Llei de l'aprofitament de l'excedent alimentari, el 19.06.2017.

Compareixença de la subdirectora general de la Inspecció i Control Agroalimentari amb relació a la Proposició de Llei de l'aprofitament de l'excedent alimentari

357-00260/11

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la sessió de la Ponència: Proposició de Llei de l'aprofitament de l'excedent alimentari, el 19.06.2017.

Compareixença d'una representació de l'Agència de Residus de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei de l'aprofitament de l'excedent alimentari

357-00262/11

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la sessió de la Ponència: Proposició de Llei de l'aprofitament de l'excedent alimentari, el 19.06.2017.

Compareixença de Jaume Fornt, director de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, davant la Comissió de Governació, Administracions Públiques i Habitatge per a informar sobre la situació dels edificis d'habitatges del carrer de Victoria Kent, 4, de l'Hospitalet de Llobregat

357-00489/11

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la sessió 19 de la Comissió de Governació, Administracions Públiques i Habitatge, tinguda el 20.06.2017, DSPC-C 463.

Compareixença d'una representació de la Plataforma Veïnal Victoria Kent davant la Comissió de Governació, Administracions Públiques i Habitatge per a informar sobre la situació dels edificis d'habitatges del carrer de Victoria Kent, 4, de l'Hospitalet de Llobregat

357-00490/11

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la sessió 19 de la Comissió de Governació, Administracions Públiques i Habitatge, tinguda el 20.06.2017, DSPC-C 463.

Compareixença de Xavier Trias i Vidal de Llobatera, regidor, cap del Grup Municipal Demòcrata i exalcalde de Barcelona, davant la Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya

357-00537/11

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la sessió 8 de la Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya, tinguda el 20.06.2017, DSPC-C 462.

Compareixença de Francisco Marco Fernández, director de l'agència Método 3, davant la Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya

357-00538/11

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la sessió 8 de la Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya, tinguda el 20.06.2017, DSPC-C 462.

4.67. Comunicacions dels grups parlamentaris i dels diputats

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

PRESENTACIÓ: GP SOC I GP CSP

Reg. 63250

A la Mesa del Parlament

Els grups sotasignats, d'acord amb el que estableixen els articles 16.1.b i 23.b de la Llei 2/2009, del 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries, demanen dictamen del Consell de Garanties Estatutàries sobre l'adequació a l'Estatut i a la Constitució de la Proposició de Llei del Codi tributari de Catalunya i d'aprovació dels llibres primer, segon i tercer, relatius a l'administració tributària de la Generalitat de Catalunya (tram. 202-00039/11), i d'una manera especial dels preceptes següents:

- Vulneració del principi de seguretat jurídica, al llarg de tot el text.
- Article 111-4 de la Proposició, per possible infracció de l'article 201 i següents de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i dels articles 9.3 i 149.1.14 de la CE i l'article 203 de l'EAC.
- Article 111-9, apartat tercer per possible infracció de l'article 149.1.14 de la CE.

– Articles 311.2 311.4 i 312.3 per possible vulneració dels articles 25.5, 45.5 i 45.6 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i els articles 7, 28.1 i 129 de la Constitució Espanyola

– Disposicions addicionals sisena, setena i vuitena del Llibre II, per possible infracció dels articles 103.3 i 23.2 de la CE; article 136.b de l'EAC i la STC 238/2015, de 19 de novembre.

Fonaments jurídics

I. Breus consideracions prèvies sobre la naturalesa de la Proposició de Llei del Codi tributari de Catalunya i d'aprovació dels llibres primer, segon i tercer, relatius a l'Administració tributària de la Generalitat de Catalunya i la vulneració del principi de seguretat jurídica

Abans d'entrar en l'anàlisi de les disposicions que, a ulls dels grups sol·licitants, poden ser susceptibles d'inconstitucionalitat o antiestatutarietat, cal fer unes breus referències sobre l'origen d'aquesta proposició, el seu abast i l'afectació que en el seu conjunt pot tenir al principi de seguretat jurídica –certesa en el dret i interdicció de l'arbitrarietat– de l'article 9.3 de la Constitució espanyola en relació al 103.1 del mateix text.

Sent conscient els grups signants d'aquesta petició de dictamen que l'afectació genèrica al principi de seguretat jurídica no pot ser per si sola causa suficient per la seva declaració d'inconstitucionalitat –tal com han reiterat diferents dictàmens del Consell de Garanties Estatutàries–, no ho és menys que el conjunt de la norma comporta una greu vulneració del principi de seguretat jurídica, com tindrem oportunitat d'allegar i demostrar més endavant.

Des de les pretensions omnicomprendives del títol «*Codi Tributari de Catalunya*», passant per la confusió constant al llarg del seu text sobre el caràcter integral de la regulació tributària que conté sense delimitar de manera clara els seus límits competencials, d'especial importància quan es tracta d'una matèria, la tributària, que està definida en la Constitució Espanyola i en l'Estatut d'Autonomia de Catalunya com a una competència compartida, fins la confusió deliberada que el text propicia en relació a les fonts del dret en matèria tributària eludint la menció explícita a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, a la Constitució Espanyola i a la legislació bàsica espanyola en matèria tributària i utilitzant un concepte obert i confós com el de «*bloc de constitucionalitat*», constitueixen totes elles en el seu conjunt una afectació clara i greu a la seguretat jurídica de la Llei.

De fet provoquen una absoluta inseguretat jurídica en la ciutadania de Catalunya, entesa com incertesa en el dret aplicable, en un tema molt sensible com els drets i deures tributaris.

Aquesta afectació a la seguretat jurídica té el seu origen en la buscada, deliberada i volguda ambivalència que, des de l'inici de la tramitació de la proposició de Llei han volgut mantenir els grups proposants sobre la seva naturalesa i àmbit d'aplicació.

Des de el primer moment, aquesta proposició de Llei s'ha presentat políticament, com també va ser-ho la Proposició de Llei de creació de l'Agència Catalana de Protecció Social, com una de les tres «*lleis de desconexió*», que haurien de donar compliment a la creació de les anomenades «*estructures d'Estat*» que, segons han manifestat reiteradament els proposants de la Llei es deriven de la Resolució 1/XI de 9 de novembre del 2015.

Però al mateix temps, i per intentar salvar els problemes de constitucionalitat i legalitat que aquesta opció suposa, els mateixos grups parlamentaris proposants l'han presentat en altres ocasions com una «*mera*» Proposició de Llei autonòmica que pretén estrictament el desenvolupament de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Això sí, sense citar-lo, a fi i efecte de poder mantenir aquesta ambivalència en el discurs polític públic.

Aquesta deliberada, volguda i buscada ambivalència política en relació a la naturalesa i abast de la Proposició de llei és la que ha portat als seus redactors a una confusió en aspectes bàsics d'una llei, com són les fonts del dret a les que es remet, el seu àmbit d'aplicació o els drets i deures que genera en relació als administrats.

Aquesta ambivalència política constant durant tota la seva tramitació provoca no sols un problema de conflictes entre poders, un conflicte que afecta al repartiment de competències entre Generalitat de Catalunya i Estat, sinó que té greus afectacions en relació a la ciutadania, a la que se li generen greus problemes de seguretat jurídica quan se li fa creure que la llei objecte d'aquest dictamen és una llei tributària integral, que és la única llei tributària que han de complir els ciutadans de Catalunya i la que determina de manera íntegra i global els seus drets i les seves obligacions tributàries.

Exemples d'aquesta confusió, deliberada, buscada i volguda, els tenim en la pròpia exposició de motius i en l'articulat, que després serà objecte d'un anàlisi més profund.

En l'exposició de motius es recullen afirmacions com les següents:

«La vocació omnicomprendiva del Codi es manifesta en l'objectiu que persegueix, que consisteix a sistematitzar, ordenar i incloure en un text legal unitari i coherent les normes de rang legal que integren el dret tributari de Catalunya»

I més endavant,

«El Parlament és qui, en representació del conjunt dels ciutadans, aprova les lleis amb què es construeix l'estructura tributària, entesa com el conjunt d'impostos, taxes i altres prestacions que impliquen obligacions de pagament per part dels contribuents»

«L'Agència ha d'ésser, així mateix, una administració oberta a les altres administracions tributàries, i ha d'estendre tant com sigui possible la cooperació en matèria tributària amb les administracions locals i ha de conformar, juntament amb aquestes, una veritable gestió tributària íntegra, en benefici dels ciutadans i del compliment general de les obligacions tributàries.»

En la pràctica el conjunt de la Proposició de llei està feta amb una ignorància total del capítol I (*les finances de la Generalitat*) del títol VI (*El finançament de la Generalitat*) de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Una ignorància que al nostre entendre vicia el conjunt de la norma, en la mesura que, aquesta està construïda sobre una hipòtesi competencial inexistente. El que porta a la proposició de llei a regular les fonts tributàries, en l'article 111.4, incorrent en una clara vulneració del que estableix l'Estatut d'autonomia de Catalunya en els seus articles 201 i següents que configuren el capítol V sobre Finances de la Generalitat en relació a l'article 149 de la Constitució espanyola.

Perquè, sent absolutament legítim, en termes democràtics, que hagin forces polítiques que pretengui construir una nova realitat política en la que Catalunya sigui un Estat plenament sobirà amb plenes i exclusives competències tributàries, no ho és que aquesta construcció es pretengui al marge de la legalitat i sense disposar de la legitimitat democràtica necessària.

Per molt que els grups proposants de la Proposició de llei hagin creat un «*constructo virtual*», políticament voluntarista i jurídicament insostenible, sobre el caràcter plebiscitari de les eleccions autonòmiques del 27 de setembre del 2015, del que segons ells es dependria la legitimitat de la Resolució 1/XI i de retruc la possibilitat d'aprovar lleis de desconexió com la que sotmetem a dictamen, la realitat és que el Parlament de Catalunya no pot aprovar normes que es situïn al marge de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i de la Constitució Espanyola.

Valguin aquestes consideracions prèvies per contextualitzar el que més endavant seran els arguments sobre els que els grups parlamentaris que subscriuen aquesta

petició de dictamen formulen les seves objeccions en relació al no respecte al Estatut d'autonomia de Catalunya i la Constitució espanyola.

En relació també al principi de seguretat jurídica volem fer esment a la forma de tramitació parlamentària utilitzada pels grups proponentes de la llei, en la mesura que en la seva tramitació s'han obviat aspectes claus com són els dictàmens previs a la seva aprovació com a projecte de llei. Ens referim a la forma d'exercici de la iniciativa legislativa. Tot i que l'article 62 de l'Estatut d'autonomia i l'article 109 del RPC atorguen la legitimitat legislativa als diputats i als grups parlamentaris, no restringint aquest exercici més que per supòsits estrictament taxats, com ara l'elaboració de la llei de pressupostos, sorprèn que s'hagi optat per la tècnica normativa de presentar una proposició de llei pels grups que donen suport el Govern i no pas per la presentació d'un projecte de llei per part del propi Govern de la Generalitat, especialment, si tenim en compte la transcendència del contingut material de la iniciativa i la seva complexitat tècnica i jurídica (formar el dret tributari de Catalunya). A ningú se li escapa que els instruments i mitjans en què l'ordenament jurídic articula l'organització de l'administració pública catalana, per dur a terme les seves funcions són molt més extensos i complets que dels que pot disposar un grup parlamentari.

A més, cal recordar que alguns dels aspectes regulats per aquesta Proposició de llei formen part de mandats parlamentaris que lleis anteriors havien donat al Govern català, com la pròpia exposició de motius reconeix en diferents moments.

Des del punt de vista dels sol·licitants d'aquest dictamen, l'explicació a aquesta anòmala utilització de la forma de proposició de llei per un text que té totes les característiques pròpies d'un projecte de llei té com objectius, d'un costat eludir els informes preceptius del Consell de Treball Econòmic i Social, previs a l'aprovació dels projectes de llei i d'altra l'intent d'eludir pronunciaments anteriors del Tribunal Constitucional que afecten de manera directa a la llei objecte del dictamen.

En aquest sentit cal recordar que el primer antecedent d'aquesta proposició és la Llei 3/2015, de l'11 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives, en la seva disposició addicional vint-i-dosena, s'aprovava el mandat que el Govern, en el termini de cinc mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, havia d'aprovar un pla director de l'Administració tributària de Catalunya. Aquest Pla havia de constituir l'instrument de planificació estratègica d'una administració tributària preparada per a una eventual assumpció de noves funcions i competències tributàries, i havia d'incloure una proposta normativa tributària de Catalunya. Aquesta disposició va ser declarada inconstitucional per la STC 128/2016, de 7 de juliol perquè «[...] *el plan director previsto en la referida Disposición Adicional Vigésima Segunda es un plan que no tiene por objeto simplemente la reestructuración o modernización de la Administración tributaria de Cataluña actualmente existente, sino precisamente dotar a esa Administración tributaria de todos los medios para asumir y gestionar unas competencias que esa Comunidad Autónoma no tiene [...] La inconstitucionalidad aducida vendría dada porque la norma impugnada pretendería modificar la «legislación tributaria española», siendo su propósito organizar o planificar la administración, por la Comunidad Autónoma, de todos los tributos soportados en Cataluña [...]*».

El segon antecedent, és la declaració d'inconstitucionalitat i nul·litat, per la STC 224/2016, de 19 de desembre sobre els acords de la Mesa del Parlament de posar en marxa unes ponències redactores conjuntes per elaborar el text de tres proposicions de llei, una de les quals feia referència a l'Administració tributària catalana.

No obstant, com la pròpia STC 224/2016 indica «*Por otra parte, es importante señalar que la iniciativa legislativa de los dos grupos promotores de las tres proposiciones de ley (Junts pel Sí y la Candidatura d'Unitat Popular-Crida Constituent) no quedaría negativamente afectada por una decisión de la Mesa del Parlamento contraria a su tramitación por la vía de la concreta especialidad prevista en el art. 126*

RPC, pues los grupos proponentes mantienen la posibilidad de ejercer su iniciativa legislativa en forma de proposición de ley por la vía ordinaria y, además, pueden hacerlo conjuntamente, si esta es su voluntad».

Així doncs, es pot comprovar que la forma d'exercici de la iniciativa legislativa és plenament legítima, malgrat que sigui sorprenent que s'hagi optat per aquesta fórmula.

Tanmateix, el que sí que planteja certs dubtes d'inconstitucionalitat és si el contingut del text de la proposició pot abraçar certes vinculacions amb la disposició addicional vint-i-dosena de la Llei 3/2015 d'11 de març, declarada inconstitucional i nul·la de ple dret per la STC 128/2016, de 7 de juliol.

Paral·lelament, a aquests recels, els grups sol·licitants constaten que la proposició de Llei objecte de dictamen té una directa vinculació amb l'apartat cinquè de la Resolució 1/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'inici del procés polític a Catalunya com a conseqüència dels resultats electorals del 27 de setembre de 2015, declarada inconstitucional i nul·la de ple dret per la STC 259/2015, de 2 de desembre.

En l'apartat cinquè d'aquella resolució es diu literalment:

El Parlament de Catalunya considera pertinent iniciar en el termini de trenta dies la tramitació de les lleis [...] i d'hisenda pública), declarada inconstitucional i nul·la de ple dret per la STC 259/2015, de 2 de desembre. Especialment, quan en la substanciació del debat a la totalitat, la ponent d'un dels grups promotors manifesta aquesta connexió: «[...] Però avui parlem de la capacitat de recaptar els nostres propis impostos i també de la voluntat de dotar-nos de les eines per redefinir-los en tot allò que sigui necessari perquè obeeixin la funció i el mandat que els atribuïm. I és per aquesta voluntat de construir sobirania i construir sobirania econòmica que el 9 de novembre de 2015, en aquesta cambra, entre d'altres coses, vam aprovar que «el Parlament de Catalunya considera pertinent iniciar el tràmit de la tramitació de les lleis de procés constituent, seguretat social i d'hisenda pública», i aquesta és la part del camí que conjuntament construïm, [...]» (DSPC-P 042/11, de 20 d'octubre de 2016, pàg. 23).

Els grups sotassignats traslladen al Consell de Garanties la convicció, per la possible existència d'una connexió material entre la proposició de Llei objecte de la sol·licitud, amb la disposició addicional vint-i-dosena de la Llei 3/2015 d'11 de març i l'apartat cinquè de la Resolució 1/XI, ambdues declarades inconstitucionals i nul·les de ple dret. Així mateix, interessa saber si en el cas que es demostrï aquesta connexió, cal entendre que el contingut de tota la iniciativa legislativa és contaminada per un vici d'inconstitucionalitat.

I no es tracta ni sols ni exclusivament d'una qüestió de constitucionalitat. Es tracta de que els grups proposants en aquella resolució del 9 de novembre del 2015 es van auto-atorgar una legitimitat per construir un nou marc legal, al marge de l'existent, pel que no estan legitimats.

No els legitimen les anomenades eleccions «plebiscitàries» del 27 de setembre del 2015, com ells mateixos han reconegut en plantejar la necessitat de convocar un referèndum per legitimar aquest canvi d'estatus polític de Catalunya. I no ho pot legitimar la resolució del 9 de novembre del 2015, pel simple fet d'haver-se aprovat per majoria del Parlament.

Cal destacar que, tant aquest projecte de Llei com la seva suposada font de legitimitat en la resolució del 9 de novembre del 2015, no sols ignoren la Constitució, sinó també l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

I la millor prova del que diem és que, ni en l'exposició de motius ni en la part dispositiva de la Llei hi ha cap referència explícita a l'Estatut d'Autonomia, plenament vigent.

Per no referenciar-se a l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aquesta Proposició de llei no ho fa ni, quan en l'article 111-4 regula les fonts de l'ordenament tributari.

Les úniques cites indirectes a l'Estatut d'autonomia de Catalunya ho son per referenciar-se a lleis avui vigents que aquesta Proposició de llei pretén modificar.

II. En relació a l'article 111-4 per possible infracció dels articles 9.3 i 149.1.14 de la CE i l'article 203 de l'EAC

L'article 111-4 del Projecte aparenta reproduir de manera força fidedigna l'article 7 Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària (LGT). No obstant, no passa desapercebuda la terminologia empleada pel legislador, que en comptes de citar com a primera font del dret tributari la Constitució espanyola (com fa l'article 7.a de la LGT) aquí es parla de «*bloc de constitucionalitat*». Els grups sol·licitants consideren que Constitució i bloc constitucional no és el mateix perquè la Constitució és norma suprema de l'ordenament jurídic, mentre que el bloc de constitucionalitat no es refereix únicament a la Constitució sinó també a altres lleis que, dins el marc constitucional, s'hagin dictat per delimitar les competències de l'Estat i les diferents comunitats autònomes o per regular o harmonitzar l'exercici de les competències d'aquestes (art. 28.1 LOTC).

Com tampoc sembla ser un oblit, sinó una opció deliberada, buscada i volguda, la no cita com a font del dret tributari de Catalunya, la legislació bàsica de l'estat en aquesta matèria, com correspondria a un àmbit el tributari que forma part de les competències compartides.

Així mateix, sorprèn que dins d'aquest precepte regulador de les fonts de l'ordenament tributari no es faci cap menció a l'Estatut d'autonomia de Catalunya, concretament al capítol I del títol VI.

Aquests lapsus o indefinicions en un aspecte clau de la llei, les fonts del dret tributari, provoquen una greu inseguretat jurídica en els administrats que no és casual.

Són una deliberada, buscada i volguda ambivalència orientada a presentar aquesta Proposició de llei com a políticament rupturista del marc constitucional i estatutari i legalment respectuosa amb aquest marc.

O dit en altres paraules una proposició de llei que pretén presentar-se com políticament insubmissa i legalment obedient.

Els sol·licitants consideren que és necessari aclarir les fonts de l'ordenament tributari i per això la terminologia empleada esdevé clau. Per evitar generar una falsa creença en els ciutadans que en aquesta futura llei es preveu una eventual assumpció de noves funcions i competències tributàries amb les quals no compta Catalunya.

Els sol·licitants consideren que és necessari aclarir la terminologia empleada en la definició de les fonts de l'ordenament tributari sinó es vol fer creure que aquesta futura llei preveu una eventual assumpció de noves funcions i competències tributàries amb les quals no compta Catalunya. Com ja ha dit el Tribunal Constitucional «[...] *Una Comunidad Autónoma no puede asumir más potestades, competencias en sentido propio o funciones, sobre las ya recogidas en su Estatuto en vigor, si no es mediante modificaciones normativas que quedan extramuros de su capacidad de decisión. No puede tampoco ni pretender tal asunción por la sola autoridad de sus órganos ni anticipar en sus normas, como aquí se ha hecho, los resultados de una tal hipotética modificación competencial. [...]*» (STC 128/2016, de 7 de juliol).

I en aquest sentit volem reiterar que no es tracta sols d'un conflicte competencial entre poders (Estat i Generalitat) es tracta també d'una greu afectació a la seguretat jurídica dels ciutadans que han de tenir certesa en el dret aplicable i estar protegits davant l'arbitrarietat dels poders públics. Especialment en un àmbit molt sensible com els dels seus drets i obligacions tributàries.

Per tant, es considera que la redacció actual de l'article 111-4 incorre en la vulneració del Principi de seguretat jurídica de l'article 9.3 de la Constitució i la seva redacció confusa actual pot implicar la infracció de l'article 203 de l'EAC i l'article 149.1.14 de la CE.

III. En relació a l'article 111-9, apartat tercer per possible infracció de l'article 149.1.14 de la CE

L'article 111-9 de la Proposició de Llei determina la interpretació que cal fer de les normes tributàries. L'apartat primer d'aquest article s'estableix que les normes tributàries s'interpreten segons el sentit propi de les seves paraules, en relació amb el context, l'evolució legislativa i la realitat social i econòmica del temps en què han de ser aplicades, atenent principalment al seu esperit i la seva finalitat. En principi aquest apartat no presenta cap problema més enllà que és una pura remissió de la norma que desplega l'article 12 de la Llei general tributària quan fonamenta que les normes tributàries s'interpretaran segons el què disposa l'apartat primer de l'article 3 del Codi civil espanyol.

Igual succeeix en l'apartat segon d'aquest article, el qual està redactat en uns termes pràcticament homogenis a l'article 14 de la Llei general tributària.

No obstant, l'apartat tercer d'aquest article determina que *l'Administració tributària de la Generalitat de Catalunya aplicarà les normes tributàries d'acord amb la doctrina establerta per la Junta de Tributs de Catalunya i la jurisprudència dels tribunals.*

El fet que el legislador parli de «normes tributàries» en sentit genèric cal entendre que en aquest concepte també s'engloba la normativa dels tributs cedits. La proposició de llei objecta d'aquesta sollicitud no esmenta aquests tributs cosa que sí fa la vigent Llei 7/2007, de 17 de juliol, de l'Agència Tributària de Catalunya, norma que la proposició pretén derogar. El Codi tributari de Catalunya únicament assenyala que queden fora de l'àmbit d'aquest Codi els tributs locals. Així doncs, cal entendre que per «normes tributàries» hem de comprendre que s'inclouen conceptes d'ordre tributari estatals, els quals, també quedaran inclosos dins el cercle interpretatiu de la Junta de Tributs de Catalunya.

Per tant, els sol·licitants demanen parer a aquest òrgan consultiu perquè, segons la seva tesis, la Junta de Tributs de Catalunya emet doctrina sobre els tributs propis de Catalunya i l'Administració tributària de la Generalitat ha d'aplicar les normes tributàries *respectant* també les disposicions interpretatives i aclaratòries que l'Administració de l'Estat pugui emetre respecte de normes tributàries estatals d'abast general (art. 12.3 de la Llei general tributària).

Si en l'apartat tercer de l'article 111-9 no cap el respecte a la metàfrasi i a les explicacions que l'Administració de l'Estat pugui emetre sobre normes tributàries d'abast general, l'apartat tercer d'aquest article incorreria en una vulneració de l'article 12.3 de la LGT i conseqüentment de l'article 149.1.14 de la Constitució.

IV. En relació als articles 311.2, 311.4 i 312.3 referits tots ells al Consell Fiscal de Catalunya, per possible vulneració dels articles 25.5, 45.5 i 45.6 de l'EAC i dels articles 7, 28.1 i 129 de la CE

La Proposició de llei objecte de dictamen crea un nou organisme de l'Administració Tributària de Catalunya, el Consell Fiscal de Catalunya, en l'article 311-2, com a alt organisme consultiu i d'assessorament del conjunt d'organismes i entitats públiques que integren l'administració tributària de la Generalitat.

Tot i que en el text de la Proposició de llei no es fa expressament menció, sembla evident que la naturalesa, funcions i composició del Consell Fiscal tenen la seva regulació en els articles 25.5 i 45.6 i 45.7 de l'Estatut d'autonomia i en els articles 7, 28.1 i 129 de la Constitució espanyola.

Som conscients que el mandat que, tant l'Estatut d'autonomia de Catalunya, com la Constitució espanyola, estableixen en relació als poders públics i la promoció de la participació de sindicats, organitzacions empresarials, entitats socials és un mandat polític, de complexa exigibilitat jurídica.

Com en altres mandats constitucionals i estatutaris, aquest mandat té un grau de discrecionalitat important en la seva implementació jurídica. I aquesta discrecionalitat

litat forma part de les atribucions dels poders públics i de l'orientació concreta de les seves polítiques.

En aquest sentit, la Proposició de llei objecte de dictamen no tenia cap obligació jurídica ni de creació d'un Consell Fiscal, ni la d'incloure en la seva composició representants d'entitats socials i interessos socioeconòmics, professionals o corporatius.

Però un cop la Proposició de llei crea un organisme consultiu i d'assessorament la seva composició no pot ser arbitrària, sinó que s'ha de sotmetre als criteris establerts en l'Estatut i la Constitució espanyola per aquest tipus d'organismes. És una de les obligacions que es desprenen de la interdicció de la arbitrarietat de l'article 9.3 de la Constitució espanyola, que troba les seves arrels Declaració universal dels drets humans.

I en contra d'aquesta obligació imposada per la Declaració universal, la Constitució espanyola i l'Estatut d'autonomia de Catalunya, els grups parlamentaris promotors de la Proposició de llei han configurat una composició del Consell Fiscal absolutament arbitrària, que exclou a organitzacions sindicals i empresarials que, per la seva especial rellevància constitucional i estatutària i pels mandats als poders públics, establerts en la Constitució i en l'Estatut d'autonomia, tenen dret a formar part d'aquest Consell Fiscal.

En resum, la creació o no del Consell Fiscal forma part de la discrecionalitat política, però un cop creat, la composició del Consell Fiscal, amb l'exclusió de les organitzacions sindicals i empresarials, comporta una greu l'arbitrarietat prohibida als poders públics.

La participació institucional de les organitzacions sindicals i empresarials representatives en la definició de les polítiques que els afecten té el seu origen en la pròpia Constitució espanyola. Que en termes globals ho reconeix en l'article 129, en relació a l'article 7 de la CE, i pel que fa a les organitzacions sindicals de l'article 28.1 de la CE que, en doctrina pacíficament reconeguda, consagra la funció especialment rellevant de les organitzacions sindicals, tal com ha reiterat el Tribunal Constitucional.

En desenvolupament d'aquesta especial rellevància constitucional i en relació a les organitzacions sindicals, la Llei orgànica 11/1985 de 2 d'agost de Llibertat Sindical desenvolupa les funcions pròpies de les organitzacions sindicals que ostenten una major representativitat.

I entre aquestes funcions l'article 6.3.a destaca la funció de:

«Ostentar la representació institucional ante las Administraciones Públicas u otras entidades y organismos de caracter estatal o de Comunidad Autónoma que la tengan prevista»

L'arbitrarietat en que incorre els articles 311.2 311.4 i 312.3 no ho és sols per incompliment de la Constitució espanyola i normes que la desenvolupen. Comporta també una regulació contrària a l'article 45.6 en relació a l'article 25.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

El capítol V de l'Estatut estableix el que han de ser els principis rectors que han d'orientar les polítiques dels poders públics de Catalunya.

En l'article 45 es determinen aquests principis rectors en l'àmbit socioeconòmic, que òbviament afecta a la regulació tributària de la Generalitat de Catalunya.

En aquest article 45 es determina quin és el paper que han de jugar les organitzacions sindicals i empresarials en la definició de les polítiques públiques que els afecten.

I ho fa en el apartat 6 de l'article 45 en aquests termes:

«Les organitzacions sindicals i empresarials han de participar en la definició de les polítiques públiques que les afectin. La Generalitat ha de promoure la mediació i l'arbitratge per a la resolució de conflictes d'interessos entre els diversos agents socials».

Aquest article està en íntima relació amb l'article 25 que diu el següent:

«Les organitzacions sindicals i empresarials tenen dret a complir llurs funcions en els àmbits de la concertació social, la participació i la col·laboració social.»

En el mateix article 45, apartat 7 l'Estatut d'autonomia determina quina és la funció de les organitzacions professionals i les corporacions de drets públics representatives d'interessos econòmics i professionals en la definició de les polítiques públiques.

I ho fa en aquests termes literals:

«Les organitzacions professionals i les corporacions de dret públic representatives d'interessos econòmics i professionals i les entitats associatives del tercer sector han d'ésser consultades en la definició de les polítiques públiques que les afectin.»

En aquest aspecte convé prestar atenció a la diferent intensitat dels drets de participació que l'Estatut d'autonomia de Catalunya atorga a les organitzacions sindicals i empresarials i a les organitzacions professionals.

A les organitzacions sindicals i empresarials els atorga el dret a participar en la definició de les polítiques públiques en l'àmbit socioeconòmic. Mentre que a les organitzacions professionals i les corporacions de dret públic els reconeix un nivell de participació menor, el de ser consultades.

Però, malgrat la nitidesa dels mandats estatutaris en aquest sentit, la Proposició de llei objecte de dictamen, en els seus articles 311 i 312, comporta una greu vulneració d'aquests mandats, en la mesura que exclou expressament de la participació en el Consell Fiscal de Catalunya dels representants de les organitzacions sindicals i empresarials més representatives de Catalunya.

Res no impedeix que la Proposició de llei vagi més enllà del mandat de l'article 45 de l'Estatut d'autonomia pel que fa al paper de les entitats professionals i col·legis i decideix que aquestes organitzacions no sols seran consultades, sinó que formaran part, amb un paper preponderant, del Consell Fiscal de Catalunya. I amb una especial presència els col·legis professionals, entitats, organismes i organitzacions més representatives dels assessors fiscals.

Però, suposa una clara vulneració dels articles 25.5 i 45.6 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya que, al mateix temps que es dona entrada al Consell Fiscal als assessors fiscals, es negui la participació de les organitzacions sindicals i empresarials més representatives de Catalunya.

Que els grups parlamentaris signants d'aquesta Proposició de llei, Junts pel Sí i la CUP - Crida Constituent, considerin oportú que en un organisme com el Consell Fiscal, que té com a funcions participar en el disseny de les estratègies d'eficiència fiscal, promoure la consciència fiscal, el compliment de les obligacions tributàries i evitar l'evasió i l'elusió fiscal, formen part de manera qualificada les assessors fiscals –que com es conegut i notori tenen entre les seves funcions assessorar per minimitzar el cost fiscal dels seus clients– és si més no curiós, però entra dins de la discrecionalitat política dels grups parlamentaris promotors d'aquesta proposició de llei. Malgrat aquesta discrecionalitat política comporti en algun cas una clara contradicció amb el seu ideari polític.

Però, que al mateix temps que s'inclouen als assessors fiscals en el Consell Fiscal de Catalunya, sense tenir cap obligació estatutària o constitucional, se exclougui deliberada i voluntàriament a les organitzacions sindicals i empresarials més representatives, que representen interessos generals i que per mandat estatutari i constitucional si que ha de formar part, és una clara arbitriietat prohibida expressament pel nostre ordenament constitucional.

Cal afegir que aquesta opció no ha estat fruit de l'error o l'oblit, sinó totalment intencionada. Com es posa de manifest pel fet que, en el text inicial de la Proposició de llei, només formaven part del Consell Fiscal els assessors fiscals i professionals de reconegut prestigi.

I que han estat esmenes presentades pels grups que signen aquesta petició de dictamen les que han aconseguit incorporar al Consell Fiscal a les entitats socials, que

tenen reconegut en l'article 45.7 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, les mateixes prerrogatives que les col·legis professionals o associacions professionals.

I en canvi, JxSí i la CUP han rebutjat les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista i pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot per incloure en la composició del Consell Fiscal a les organitzacions sindicals i empresarials més representatives de Catalunya, en compliment del mandat que als poders públics fa l'article 25. 5 i l'article 45.6 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

És en base a aquestes consideracions que els grups sotassignats consideren que els articles 311.2, 311.4 i 312.3 són contraris als articles 25.5, 45.5 i 45.6 de l'EAC i als articles 7, 28.1 i 129 de la Constitució espanyola.

V. En relació a les disposicions addicionals sisena, setena i vuitena del Llibre II, per possible infracció dels articles 103.3 i 23.2 de la CE; article 136.b de l'EAC i la STC 238/2015, de 19 de novembre

Les disposicions addicionals sisena, setena i vuitena regulen l'accés als diferents cossos que estableix el Codi Tributari, és a dir: el Cos Superior d'Inspectors Tributaris, el Cos Superior de Tècnics Tributaris i el Cos Tècnic de Gestors Tributaris.

Per aquests tres cossos el règim d'accés segueix el mateix procediment, consistent en convocar entre el 2017 i el 2024, amb caràcter excepcional, fins a tres processos selectius per a l'accés a aquestes tres categories de cossos i en les tres disposicions s'estableix l'exclusivitat de participació a les tres categories que vulguin aspirar a la categoria superior, així com els membres dels cossos de la Generalitat, que determinen aquestes disposicions addicionals, que hagin exercit durant un mínim de dos anys, per mitjà d'habilitació temporal, les funcions que estableix la llei pel cos objecte de procés selectiu.

Així mateix, la disposició transitòria primera preveu el compliment de funcions de cossos tributaris per part de membres d'altres cossos de l'Administració de la Generalitat o d'altres administracions públiques amb caràcter transitori fins que no hagi finalitzat el període per a la integració.

És important assenyalar que aquestes disposicions addicionals no presenten un procediment selectiu obert a tots els subjectes que, complint amb els requisits generals establerts a l'efecte en les respectives convocatòries, desitgin participar en aquestes convocatòries.

Per optar al Cos Superior d'Inspectors Tributaris queden exclosos els subjectes que no formin part del Cos Superior de Tècnics Tributaris i no siguin membres del Cos Superior d'Administració de la Generalitat, els quals hagin exercit durant un mínim de dos anys, per mitjà d'habilitació temporal, les funcions que se'ls determina al Cos Superior d'Inspectors.

Supòsits d'exclusió que van en la mateixa línia, també es donen en la regulació dels processos de selecció del Cos Superior de Tècnics Tributaris i del Cos de Tècnic de Gestors Tributaris de la Generalitat.

D'aquesta manera resta vetada la participació d'aquells que no siguin funcionaris d'una Administració pública diferent de la Generalitat i també aquells que essent-t'ho són d'un altre cos, tot i tenir el nivell de titulació exigits per a ingressar i complir amb la resta d'exigències específiques de la convocatòria.

Els grups signants consideren que el fet que aquestes disposicions estableixen el caràcter exclusiu a determinats cossos per a l'accés a altres de categoria superior pot suposar que aquests processos selectius tinguin caràcter de proves restringides per a l'accés a la funció pública. La doctrina del Tribunal Constitucional ha desenvolupat una tesis molt àmplia al respecte, recentment en la *STC 238/2015, de 19 de novembre de 2015*, declarant la inconstitucional l'article 4 de la Llei 9/2015, de 12 de juny, de modificació de la Llei 7/2007, de l'Agència Tributària de Catalunya per a l'ordenació dels cossos tributaris d'adscripció exclusiva a l'Agència.

Val a dir però, que el legislador ha establert que aquests processos selectius tenen caràcter excepcional. Cert és que la doctrina constitucional ha considerat, per a certs supòsits, que els processos selectius de manera restringida poden no ser susceptibles d'infracció constitucional (STC 27/1991, FJ 5.c), tot i que el propi Tribunal ha considerat que el legislador estatal és qui pot preveure aquests casos excepcionals i han de ser objecte d'una interpretació restringida (Són els casos de l'apartat quart de la Disposició transitòria sisena de la Llei 30/1984, de 2 d'agost i la Disposició transitòria segona de la TRLEEP. Normes en les quals el legislador estatal i per a supòsits molt concrets a modulats el principi d'igualtat en l'accés a la funció pública, les quals s'han considerat que s'adeqüen els paràmetres constitucionals. En reiterats supòsits el TC ha resolt (SSTC 27/1991, de 14 de febrer, FJ 5.c; 60/1994, de 28 de febrer, FJ 5; 16/1998, de 26 de gener, FJ 5, entre d'altres) que «[...] no cabe excluir que, en determinados casos excepcionales, la diferencia de trato establecida en la Ley en favor de unos y en perjuicio de otros pueda considerarse como razonable, proporcionada y no arbitraria a los efectos de la desigualdad de trato que establece, siempre que dicha diferenciación se demuestre como un medio excepcional y adecuado para resolver una situación también excepcional, expresamente prevista en una norma con rango de Ley y con el objeto de alcanzar una finalidad constitucionalmente legítima, entre las que se integra también la propia eficacia de la Administración Pública».

Els grups sotassignats sostenen que les disposicions addicionals objecte d'anàlisi és molt difícil de justificar que aquesta exclusivitat és raonable, proporcionada i no arbitrària a efectes d'igualtat de tracte en l'accés en la funció pública. Per aquests motius consideren que les disposicions addicionals sisena, setena i vuitena del Llibre II poden ser susceptibles d'inconstitucionalitat i antiestatutarietat per anar en contra dels principis d'igualtat, mèrit i capacitat (art. 103.3 de la CE), del dret d'accés en condicions d'igualtat a la funció pública (art. 23.2 CE), així com del desenvolupament dels principis ordenadors de l'ocupació pública (art. 136.b EAC).

Palau del Parlament, 20 de juny de 2017

Eva Granados Galiano, portaveu GP SOC; Joan Coscubiela Conesa, portaveu GP CSP

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 63262

A la Mesa del Parlamento

Los diputados abajo firmantes, integrantes del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo que establecen los artículos 16.1.b i 23.b de la Ley 2/2009, del 12 de febrero, del Consejo de Garantías Estatutarias, solicitan dictamen del Consejo de Garantías Estatutarias sobre la adecuación al Estatuto y a la Constitución de la Proposición de Ley del Codi tributari de Catalunya i d'aprovació dels llibres primer, segon i tercer, relatius a l'administració tributària de la Generalitat de Catalunya (tram. 202-00039/11), y de una manera especial de los preceptos que se indican.

Abreviaturas

Boletín Oficial del Parlament de Catalunya - BOPC

Constitución Española de 1978 - CE 1978

Consell de Garanties Estatutàries - CGE

Estatuto de Autonomía de Catalunya de 2006 - EAC

Reglamento del Parlament de Catalunya - RPC

Tribunal Constitucional - TC

Ley 58/2003, de 17 de diciembre, General Tributaria - LGT

Fundamentos jurídicos

1. Preceptos afectados por tachas de inconstitucionalidad y antiestatutaria: «creación de un sistema tributario propio»

Article 2. Estructura del Codi

*1. El Codi tributari de Catalunya s'estructura en llibres, **relatiu a les disposicions generals del sistema tributari**, l'Administració tributària de la Generalitat i els impostos, les taxes i els altres tributs aplicats per la Generalitat.*

[...]

Article 111-1. Objecte i àmbit d'aplicació del codi

1. El Codi tributari de Catalunya estableix els principis generals del sistema tributari de Catalunya i regula:

[...]

*b) **Les relacions jurídiques entre l'Administració tributària de la Generalitat i els subjectes titulars de drets i obligacions que emanen d'aquest codi.***

*c) **El règim jurídic dels tributs de la Generalitat.***

Article 111-2. Àmbit subjectiu

*El Codi tributari de Catalunya és aplicable a les persones físiques i jurídiques i a les entitats sense personalitat jurídica a les quals la normativa tributària **aprovada pel Parlament i desplegada pel Govern exigeix el compliment d'obligacions tributàries** o reconeix l'exercici de drets en l'àmbit tributari, i també a aquelles a les quals l'Administració tributària de la Generalitat dirigeix el procediment de recaptació en període executiu regulat per la normativa tributària amb la finalitat de fer efectiu el pagament de qualsevol recurs de dret públic.*

Article 111-3. Principis fonamentals del sistema impositiu català

*Els **principis fonamentals del sistema impositiu català són els de generalitat, suficiència, justícia, igualtat, capacitat contributiva, progressivitat, equitat, no confiscatorietat i simplicitat.***

Article 111-4. Fonts de l'ordenament tributari

*Són **fonts del dret tributari el bloc de constitucionalitat, els tractats i convenis internacionals que contenen clàusules de naturalesa tributària, les normes dictades per la Unió Europea i altres organismes internacionals o supranacionals que tenen atribuït l'exercici de competències en matèria tributària, el Codi Tributari, les lleis que contenen disposicions en matèria tributària i els reglaments dictats en desplegament d'aquestes normes.***

Article 111-6. Capacitat per a exigir tributs

La Generalitat pot exigir els seus tributs d'acord amb el que estableixen la Constitució i les lleis.

Article 111-9. Interpretació

[...]

*3. **L'Administració tributària de la Generalitat ha d'aplicar les normes tributàries d'acord amb la doctrina establerta per la Junta de Tributs de Catalunya i la jurisprudència dels tribunals.***

[...]

Article 111-10. Codificació i consolidació de la legislació tributària

Les lleis i, si escau, els reglaments que modifiquin les disposicions establertes per aquest codi han d'indicar la modificació expressament en el títol o rúbrica, i

han d'introduir-hi de manera expressa les modificacions d'addició, supressió o nova redacció que comporten.

Article 111-11. Identificació expressa de les modificacions de les normes tributàries
Les lleis i els reglaments que aprovin o modifiquin normes tributàries han d'indicar-ho expressament en el títol o la rúbrica, i han de contenir una relació completa de les normes que deroguen i la nova redacció de les que modifiquen.

Article 121-3. Exercici de les competències tributàries i de les funcions de recaptació de recursos de dret públic

1. La Generalitat exerceix les competències en matèria tributària i les funcions de recaptació de recursos de dret públic amb l'abast i en els termes que estableix la normativa aplicable segons el seu sistema de fonts.

2. S'ha de regular per mitjà d'una disposició de caràcter general quin és l'òrgan de l'Administració tributària de la Generalitat que exerceix la competència territorial en cada cas.

3. La hisenda de la Generalitat disposa d'un sistema propi de recaptació per a cobrar els tributs i els recursos de dret públic, en el qual participen les entitats de crèdit i les de provisió de serveis de pagament que han estat reconegudes com a col·laboradores en la recaptació.

Article 122-9. Col·laboració interadministrativa

1. Les relacions dels ens i els organismes de l'Administració tributària de la Generalitat amb altres administracions públiques es regeixen pel que disposa aquesta llei i la legislació sobre règim jurídic i procediment de les administracions públiques de Catalunya.

A. Fundamentos de derecho aplicable y argumentación de las tachas

El sistema tributario español es único, tal y como establece, el propio apartado 1 artículo 31 de la CE 1978 (*todos contribuirán al sostenimiento de los gastos públicos de acuerdo con su capacidad económica mediante un sistema tributario justo inspirado en los principios de igualdad y progresividad que, en ningún caso, tendrá alcance confiscatorio.*) y el artículo 1 de la LGT (*esta ley establece los principios y las normas jurídicas generales del sistema tributario español y será de aplicación a todas las Administraciones tributarias en virtud y con el alcance que se deriva del artículo 149.1.1.ª, 8.ª, 14.ª y 18.ª de la Constitución.*) Ello, claro está, sin perjuicio de la integración en dicho sistema de las respectivas competencias y la participación en dicho sistema tributario de las administraciones autonómicas y forales.

Dicho sistema se caracteriza por una serie de principios jurídicos aplicables al mismo, tanto en su faceta ordenadora como aplicativa. Estos principios tienen reconocimiento y naturaleza constitucional (principio de igualdad, principio de progresividad y proscripción del alcance confiscatorio¹) o legal (principios de justicia, generalidad, igualdad, progresividad, equitativa distribución de la carga tributaria, principio de no confiscatoriedad, principios de proporcionalidad, eficacia y limitación de costes indirectos derivados del cumplimiento de obligaciones formales, principio de respeto de garantías y derechos de los ciudadanos²).

La existencia de estos principios está íntimamente ligada al carácter unitario y a la exigencia indeclinable de la igualdad de los españoles³. Y es que, tal y como ha reconocido nuestro TC, el sistema tributario debe estar presidido por un conjunto de principios generales comunes capaz de garantizar la homogeneidad básica que

1. Vid. Artículo 31 CE.

2. Vid. Artículo 3 LGT.

3. Vid. STC 116/94.

permita configurar el régimen jurídico de la ordenación de los tributos como un verdadero sistema y asegure la unidad del mismo, que es exigencia indeclinable de la igualdad de los españoles⁴».

Asimismo, dicho sistema se basa en una distribución competencial determinada entre el Estado y las Comunidades, un sistema de fuentes normativas único⁵ y unos principios aplicables a la relación entre dichas fuentes (supremacía normativa de la Constitución, adecuación con la normativa básica tributaria, mantenimiento de la unidad del sistema tributario, etc.).

La mencionada distribución competencial se encuentra esencialmente recogida en la propia Constitución, los respectivos Estatutos de Autonomía, la Ley General Tributaria y la Ley 22/2009, de 18 de diciembre, por la que se regula el sistema de financiación de las Comunidades Autónomas de régimen común y Ciudades con Estatuto de Autonomía y se modifican determinadas normas tributarias. Además, la unidad de dicho sistema se fundamenta precisamente en la garantía de la igualdad de los ciudadanos en lo que respecta, en este ámbito, a su deber de contribuir al sostenimiento del gasto público.

En esa distribución competencial, *el Estado no es sólo competente para regular sus propios tributos, «sino también el marco general de todo el sistema tributario» (STC 192/2000) y los principios generales comunes del mismo (STC 116/1994), pues ello se considera plenamente compatible con las competencias tributarias y con la autonomía financiera y presupuestaria de las Comunidades Autónomas (STC 19/1987).*

Por ello, conviene no confundir las competencias autonómicas para *«la [auto] organización de la propia hacienda, [que] no [es] tanto una competencia que se reconoce a las Comunidades Autónomas, cuanto una exigencia previa o paralela a la propia organización autonómica» (STC 14/1986)*, con que las mismas pudiesen tener competencias normativas que les permitiesen establecer un sistema tributario propio, entendido como el conjunto de instituciones, normas y principios unitarios, distintos y separados de otros sistemas. El propio TC ha reconocido que *los Estatutos de Autonomía de las Comunidades Autónomas sujetas al régimen común de financiación pueden regular legítimamente la Hacienda autonómica «como elemento indispensable para la consecución de la autonomía política» (STC 289/2000, de 30 de noviembre, FJ 3) y, por tanto, para el ejercicio de las competencias que asumen, pero han de hacerlo teniendo en cuenta que la Constitución dispone que la autonomía financiera de las Comunidades Autónomas debe ejercerse «con arreglo a los principios de coordinación con la Hacienda estatal y de solidaridad entre todos*

4. Vid. STC 108/2015.

5. Vid. artículo 7 de la LGT.

Artículo 7. Fuentes del ordenamiento tributario

1. Los tributos se regirán:

- a) Por la Constitución.
- b) Por los tratados o convenios internacionales que contengan cláusulas de naturaleza tributaria y, en particular, por los convenios para evitar la doble imposición, en los términos previstos en el artículo 96 de la Constitución.
- c) Por las normas que dicte la Unión Europea y otros organismos internacionales o supranacionales a los que se atribuya el ejercicio de competencias en materia tributaria de conformidad con el artículo 93 de la Constitución.
- d) Por esta ley, por las leyes reguladoras de cada tributo y por las demás leyes que contengan disposiciones en materia tributaria.
- e) Por las disposiciones reglamentarias dictadas en desarrollo de las normas anteriores y, específicamente en el ámbito tributario local, por las correspondientes ordenanzas fiscales.

En el ámbito de competencias del Estado, corresponde al Ministro de Hacienda dictar disposiciones de desarrollo en materia tributaria, que revestirán la forma de orden ministerial, cuando así lo disponga expresamente la ley o reglamento objeto de desarrollo. Dicha orden ministerial podrá desarrollar directamente una norma con rango de ley cuando así lo establezca expresamente la propia ley.

2. Tendrán carácter supletorio las disposiciones generales del derecho administrativo y los preceptos del derecho común.

los españoles» (art. 156.1 CE) y que el Estado garantiza la realización efectiva del principio de solidaridad (art. 138.1 CE).

Y es que, a las comunidades autónomas, incluso para aquellas comunidades forales a las que se reconoce con rango constitucional tal alcance competencial, *no les es dado decidir unilateralmente*. De hecho, la mayor autonomía tributaria de estas comunidades tiene como contrapeso que [el contenido] de *su sistema tributario deberá ser reflejo del estatal*. De hecho, incluso para los territorios históricos que gozan de un régimen tributario propio en sus territorios forales *la forma de conciliar aquella exigencia constitucional de la «reserva de ley» para establecer tributos (arts. 31.3 y 133 CE) con la potestad reglamentaria de los territorios históricos para establecer y exigir su propios tributos (disposición adicional primera CE), se produce mediante la intervención del Estado que, a través de su potestad legislativa en la materia, configura un sistema tributario único y lo dota de contenido, para que, a continuación y bajo la cobertura de las leyes estatales reguladoras de cada tributo, las juntas generales hagan realidad su potestad tributaria a través de sus propias disposiciones normativas. Procura así la Constitución garantizar «que el ejercicio del poder tributario por los distintos niveles territoriales sea compatible con la existencia de “un sistema” tributario en los términos exigidos por el art. 31.1 CE» (SSTC 120/2012, de 4 de junio, FJ 4; y 85/2013, de 11 de abril, FJ 3), integrando las exigencias de la reserva de ley estatal y de la autonomía foral, que no está carente de límites, no solo por el mismo carácter derivado del poder tributario de los territorios históricos, sino también porque «como no podía ser de otro modo, la autonomía hace referencia a un poder necesariamente limitado»⁶.*

Pues bien, cabe denunciar aquí que los preceptos apuntados pretenden, desplazando al sistema tributario español, establecer un sistema tributario alternativo y diferente a este último, con su propio sistema de fuentes normativas, sin que la mismas tampoco sigan los principios de relación entre ellas previstos en la normativa tributaria relativa al sistema tributario español (jerarquía normativa, carácter supremo de la CE 1978, etc.), relativo a un conjunto de tributos cuyo único punto de conexión necesario es que sea aplicado por la Generalitat de Cataluña (omitiéndose, incluso, que la misma ostenta competencias tributarias derivadas de la CE 1978 con un alcance muy determinado y que aplica actualmente tributos de titularidad estatal y, por tanto, cuya cesión puede ser modificada e incluso revocada⁷), y autodotando a

6. Vid. entre otras, STC 118/2016.

7. Vid. Al respecto, vid. los artículos 25, 26 y 27 de la Ley 22/2009, de 18 de diciembre, por la que se regula el sistema de financiación de las Comunidades Autónomas de régimen común y Ciudades con Estatuto de Autonomía y se modifican determinadas normas tributarias.

Artículo 25. Tributos cedidos

1. Con el alcance y condiciones establecidos en este título, se cede a las Comunidades Autónomas, según los casos, el rendimiento total o parcial en su territorio de los siguientes tributos:

- a) Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas.*
- b) Impuesto sobre el Patrimonio.*
- c) Impuesto sobre Sucesiones y Donaciones.*
- d) Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales y Actos Jurídicos Documentados.*
- e) Tributos sobre el Juego.*
- f) Impuesto sobre el Valor Añadido.*
- g) Impuesto sobre la Cerveza.*
- h) Impuesto sobre el Vino y Bebidas Fermentadas.*
- i) Impuesto sobre Productos Intermedios.*
- j) Impuesto sobre el Alcohol y Bebidas Derivadas.*
- k) Impuesto sobre Hidrocarburos.*
- l) Impuesto sobre las Labores del Tabaco.*
- m) Impuesto sobre la Electricidad.*
- n) Impuesto Especial sobre Determinados Medios de Transporte.*
- o) Impuesto sobre las Ventas Minoristas de Determinados Hidrocarburos.*

2. La eventual supresión o modificación por el Estado de alguno de los tributos antes señalados implicará la extinción o modificación de la cesión.

Sección 2.ª Alcance y condiciones generales de la cesión

Artículo 26. Rendimiento que se cede

1. Se entiende por rendimiento cedido de los tributos que se señalan en el artículo anterior:

A) El importe de la recaudación líquida derivada de las deudas tributarias correspondientes a los distintos hechos imponibles cedidos, en el caso de:

- a) El Impuesto sobre el Patrimonio.
- b) El Impuesto sobre Sucesiones y Donaciones.
- c) El Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales y Actos Jurídicos Documentados.
- d) Los Tributos sobre el Juego.
- e) El Impuesto Especial sobre Determinados Medios de Transporte.
- f) El Impuesto sobre las Ventas Minoristas de Determinados Hidrocarburos.

B) El importe de la recaudación líquida efectivamente ingresada derivada de la parte de la deuda tributaria cedida, en el caso de:

- a) El Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas.
- b) El Impuesto sobre el Valor Añadido.
- c) El Impuesto sobre la Cerveza.
- d) El Impuesto sobre el Vino y Bebidas Fermentadas.
- e) El Impuesto sobre Productos Intermedios.
- f) El Impuesto sobre el Alcohol y Bebidas Derivadas.
- g) El Impuesto sobre Hidrocarburos.
- h) El Impuesto sobre las Labores del Tabaco.
- i) El Impuesto sobre la Electricidad.

2. A efectos de lo dispuesto en la letra B) del apartado anterior, se entenderá que componen la parte de la deuda tributaria cedida:

a) En el Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas:

1.º Las cuotas líquidas autonómicas que los residentes en el territorio de la Comunidad Autónoma hayan consignado en la declaración del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas presentada dentro de los plazos establecidos por la normativa reguladora del Impuesto, minorada en:

El 50 por ciento de las deducciones por doble imposición.

El 50 por ciento de las compensaciones fiscales a que se refiere la Disposición transitoria decimotercera de la Ley 35/2006, de 28 de noviembre, del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y de modificación parcial de las Leyes de los Impuestos sobre Sociedades, sobre la Renta de No residentes y sobre el Patrimonio.

2.º El resultado de aplicar el 50 por ciento a las cuotas líquidas de los contribuyentes que hayan optado por tributar por el Impuesto sobre la Renta de No Residentes, conforme al régimen fiscal especial aplicable a los trabajadores desplazados a territorio español regulado en el artículo 93 de la Ley 35/2006, de 28 de noviembre, del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y de modificación parcial de las Leyes de los Impuestos sobre Sociedades, sobre la Renta de No residentes y sobre el Patrimonio.

3.º El resultado de aplicar el 50 por ciento sobre los pagos a cuenta realizados o soportados por los contribuyentes residentes en el territorio de la Comunidad Autónoma que no estén obligados a declarar y que no hayan presentado declaración.

4.º El resultado de aplicar el 50 por ciento sobre los pagos a cuenta realizados o soportados por los contribuyentes residentes en el territorio de la Comunidad Autónoma que no estando incluidos en el apartado anterior no hayan presentado declaración dentro de los plazos establecidos por la normativa reguladora del Impuesto.

5.º La parte de la deuda tributaria que, correspondiente a la Comunidad Autónoma, sea cuantificada o, en su caso consignada, por actas de inspección, liquidaciones practicadas por la Administración y declaraciones presentadas fuera de los plazos establecidos por la normativa reguladora del impuesto. A estos efectos, se entenderá por deuda tributaria la constituida por la cuota líquida más los conceptos a que se refiere el apartado 2 del artículo 58 de la Ley 58/2003, de 17 de diciembre, General Tributaria, con excepción de los recargos previstos en sus letras c) y d), y en su caso, por los pagos a cuenta del impuesto. Esta partida se minorará en el importe de las devoluciones por ingresos indebidos que deban imputarse a la Comunidad Autónoma, incluidos los intereses legales.

No se considerará parte de la deuda tributaria cedida los importes señalados en el párrafo anterior cuando formen parte de la deuda tributaria cedida por alguno de los conceptos previstos en los apartados 1.º a 4.º anteriores.

Si a lo largo de la vigencia del sistema se produjeran reformas normativas que modificasen sustancialmente determinados componentes de la parte de la deuda tributaria cedida, se entenderá que la cesión se hace extensiva a los nuevos o reformados componentes que, en su caso, sustituyan a los anteriores, cumpliendo su finalidad.

b) En el Impuesto sobre el Valor Añadido, en los Impuestos sobre la Cerveza, sobre el Vino y Bebidas Fermentadas, sobre Productos Intermedios, sobre el Alcohol y Bebidas Derivadas, sobre Hidrocarburos, sobre las Labores del Tabaco y sobre la Electricidad, el porcentaje cedido del conjunto de ingresos líquidos de la Hacienda Estatal por los conceptos que integran cada uno de dichos impuestos, con criterio de caja, obtenidos una vez deducidas de la recaudación bruta las devoluciones reguladas en la normativa tributaria y, en su caso, las transferencias o ajustes (positivos o negativos) establecidos en el Concerto con la Comunidad Autónoma del País Vasco y en el Convenio con la Comunidad Foral de Navarra.

Cataluña (*rectius*: la Generalitat) de una serie de competencias normativas y ejecutivas que desbordan sus actuales competencias tributarias y de organización interna de su administración tributaria.

El autootorgamiento de capacidad normativa sobre los tributos aplicados en Cataluña, la autocreación de un sistema tributario propio desbordan las mencionadas competencias. La desconsideración del sistema tributario español, único aplicable en el territorio de Cataluña, y en el que tanto la Administración general del Estado como la Generalitat y las entidades locales tienen ámbitos competenciales respectivos y autonomías tributarias delimitadas es una tacha de inconstitucionalidad insalvable por desbordamiento competencial y por ejercicio desleal de la función legislativa del Parlament de Cataluña.

Asimismo, tanto la caracterización de ese «sistema tributario propio» con la definición de su ámbito subjetivo, la creación de un sistema de fuentes del derecho propio de dicho sistema, de los principios aplicables a las fuentes normativas del sistema tributario español, hasta el punto de desconsiderar el propio principio de legalidad tributaria (vid. *Article 111-10. Codificació i consolidació de la legislació tributària* en el que se admite la posibilidad de modificación de aspectos tributarios sometidos al principio de legalidad tributaria por normas de naturaleza reglamentaria), supone un burdo intento de desconexión o desplazamiento del sistema tributario unitario de nuestro Estado y, por tanto, una tacha insoslayable de inconstitucionalidad.

Todo ello, claro está, sin entrar en el pretendido carácter autosuficiente de la norma objeto de la presente petición a los efectos de regular de manera íntegra las relaciones entre la administración tributaria de la Generalitat de Cataluña y los obligados, cuando muchas de esas relaciones pueden tener por objeto tributos cuya competencia normativa esté constitucional o legalmente atribuida al Estado, no pudiendo, por tanto, desplazarse dicha competencia con tal pretensión. Lo mismo cabe decir respecto de las relaciones de colaboración entre administraciones puesto que las mismas no solamente se regirán por lo dispuesto en la norma objeto de la presente petición sino por el conjunto normativo derivado de los principios de competencia y cooperación leal de naturaleza constitucional.

Al respecto, cabe recordar que el canon de interpretación de los preceptos cuyas tachas denunciamos más adelante, no debemos olvidar que el TC ha recordado que *es necesario apurar todas las posibilidades de interpretar los preceptos de conformidad con la Constitución y declarar tan sólo la derogación de aquellos cuya incompatibilidad con ella resulte indudable por ser imposible llevar a cabo dicha interpretación»* (STC 101/2008, de 24 de julio, FJ 9 y doctrina allí citada). Ciertamente, «la admisibilidad de la interpretación conforme requiere que la interpretación compatible con la Constitución sea efectivamente deducible de la disposición impugnada, sin que corresponda a este Tribunal la reconstrucción de una norma contra su sentido evidente y, por ende, la creación de una norma nueva para concluir que esa reconstrucción es la norma constitucional, con la consiguiente asunción por el Tribunal Constitucional de una función de legislador positivo que institucionalmente

Artículo 27. Normativa aplicable a los tributos cedidos

1. Los tributos cuyo rendimiento se cede a las Comunidades Autónomas se regirán por los Convenios o Tratados internacionales, la Ley 58/2003, de 17 de diciembre, General Tributaria, la Ley propia de cada tributo, los Reglamentos generales dictados en desarrollo de la Ley 58/2003, de 17 de diciembre, General Tributaria y de las Leyes propias de cada tributo, las demás disposiciones de carácter general, reglamentarias o interpretativas, dictadas por la Administración del Estado y, en los términos previstos en este Título, por las normas emanadas de la Comunidad Autónoma competente según el alcance y los puntos de conexión establecidos en el mismo.

La terminología y conceptos de las normas que dicten las Comunidades Autónomas se adecuarán a la Ley 58/2003, de 17 de diciembre, General Tributaria.

2. La normativa que dicten las Comunidades Autónomas en relación con las materias cuya competencia les corresponda de acuerdo con su Estatuto de Autonomía y que sea susceptible de tener, por vía indirecta, efectos fiscales no producirá tales efectos en cuanto el régimen tributario que configure no se ajuste al establecido por las normas estatales.

no le corresponde» (por todas SSTC 30/2011, de 16 de marzo, FJ 11; y 32/2011, de 17 de marzo de 2011, FJ 9)⁸.

En consecuencia, salvo que se incurra en el vicio de ejercer funciones de legislador positivo, la única interpretación sistemática posible de los mencionados preceptos no permite salvar interpretación jurídica razonable alguna que sea conforme con la Constitución. Tampoco cabe olvidar que incluso el intento burdo de salvar o blindar las tachas de inconstitucionalidad de las que adolece la proyectada norma objeto de la presente petición mediante un mero *flatus vocis* (***La Generalitat pot exigir els seus tributs d'acord amb el que estableixen la Constitució i les lleis***) en forma de precepto que pretende subordinar la capacidad tributaria la Generalitat a lo establecido en la Constitución y las genéricamente denominadas leyes, como si lo primero no fuese consustancia al carácter de institución constituida y, por tanto, derivada que caracteriza a la Generalitat, como si no existiese un marco normativo general de titularidad estatal que garantice la contribución a los gastos públicos de conformidad con los principios constitucionales recogidos en el artículo 31 CE 1978 y como si las leyes a las que se refiere pudiesen estar en el mismo nivel jerárquico normativo que la suprema norma que es la CE 1978. Además, esa declaración con pretendidos efectos taumatúrgicos no aguanta un solo envite de control de constitucionalidad y estatutariedad cuando precisamente los restantes preceptos de la proyectada norma objeto de esta petición no ofrecen una sola interpretación conforme con la CE 1978 y desbordan por todos los motivos que aquí hemos ido apuntando el marco competencial de la Generalitat de Cataluña.

En todo caso y, para los preceptos que pretenden establecer una serie de principios del sistema tributario propio de Cataluña (*rectius*: la Generalitat, en su caso), cabe traer a colación la de sobras conocidas y reiteradamente aplicada doctrina de la ***lex repetita***. Doctrina, en virtud de la cual, *la reproducción de normas estatales por leyes autonómicas constituye una deficiente técnica legislativa que sólo resulta admisible en determinadas condiciones»; en concreto cuando la Comunidad Autónoma ostenta competencia sobre la materia regulada [entre otras, SSTC 62/1991, de 22 de marzo, FJ 4 b); 147/1993, de 29 de abril, FJ 4; 341/2005, de 21 de diciembre, FJ 9, y 172/2013, de 10 de octubre, FJ 5]⁹. Pues bien, no debemos olvidar, que los principios del sistema tributario unitario, no dejan de ser las bases del mismo, y, por tanto, objeto de la competencia normativa exclusiva del Estado, como garantía de la efectiva igualdad en la contribución al sostenimiento del gasto público por todos los españoles. O lo que es lo mismo, *corresponde al legislador orgánico la regulación del ejercicio de las competencias financieras de las Comunidades Autónomas (art. 157.3 CE), determina que aquél «sea competente para regular no sólo sus propios tributos, sino también el marco general de todo el sistema tributario y la delimitación de las competencias financieras de las Comunidades Autónomas respecto de las del propio Estado» (STC 72/2003, de 10 de abril, FJ 5)¹⁰.**

Además, y para el caso de que los preceptos cuyas tachas aquí denunciemos se insertasen en una iniciativa que pretendiese instar el inicio de un procedimiento de reforma constitucional a los efectos de que, caso de aprobarse, la CE amparase tal contenido normativo, cabe recordar, como recientemente ha hecho nuestro TC, que *el respeto a la propia Constitución impone que los proyectos de revisión del orden constituido se sustancien «abierto y directamente» por la vía al efecto prevista (SSTC 103/2008, FJ 4, y 178/2015, de 11 de junio, FJ 3) o que se invoquen expresamente en las normas legales que quisieran preparar una eventual iniciativa de reforma constitucional¹¹. Además, en el caso concreto, veremos que en el objeto de la presente petición es plenamente aplicable la afirmación que realizó nuestro TC: «nada de ello resulta de los preceptos impugnados, disposiciones en las que la Cámara ha*

8. STC 5/2013.

9. Vid. STC 25/2017.

10. Vid. STC 31/2010.

11. Vid. STC 128/2016.

ejercido en plenitud su potestad legislativa –y, con ella, las discutidas competencias autonómicas– sin referencia alguna, ni explícita ni implícita, a la hipotética voluntad de preparar una futura solicitud o propuesta de reforma de la Constitución o de otras normas del bloque de la constitucionalidad, voluntad que tampoco le atribuyen ahora los defensores de la ley».

Además, no debemos olvidar que *una Comunidad Autónoma no puede asumir más potestades, competencias en sentido propio o funciones, sobre las ya recogidas en su Estatuto en vigor, si no es mediante modificaciones normativas que quedan extramuros de su capacidad de decisión. No puede tampoco ni pretender tal asunción por la sola autoridad de sus órganos ni anticipar en sus normas, como aquí se ha hecho, los resultados de una tal hipotética modificación competencial. Sí puede siempre la Asamblea de una Comunidad Autónoma ejercer la atribución que confiere a todas el artículo 86.2 CE para proponer, o solicitar se proponga, la adopción por las Cortes Generales de determinada legislación o, incluso, la revisión misma de la Constitución (art. 166 CE), todo ello con independencia del específico procedimiento establecido en cada Estatuto de Autonomía para su propia reforma. Pero esa atribución para instar se dé inicio al procedimiento legislativo o al de revisión constitucional no ampararía nunca el que se anticipara su resultado, incierto por definición, en actuaciones o en normas.*

2. Tachas de inconstitucionalidad y antiestatutariedad: conculcación del principio de legalidad tributaria

Preceptos afectados

3. Es regula per reglament la intermediació tributària. Aquesta regulació ha d'incloure els requisits i el procés de registre oficial d'assessors fiscals de Catalunya i de publicació d'aquest registre, i també la creació del codi de conducta i de bones pràctiques dels intermediaris, basat en el principi de la responsabilitat social i de coresponsabilitat en el compliment de les obligacions fiscals.

A. Fundamentos de derecho aplicable y argumentación de las tachas

Es jurisprudencia constitucional consolidada la proscripción de las habilitaciones reglamentarias en blanco o carentes de criterios legales que delimiten y garanticen el carácter complementario de la norma reglamentaria, a los que efectos de que tales habilitaciones no comporte una deslegalización de la materia, especialmente en ámbitos como el tributario, en los que nuestro ordenamiento impone una reserva de ley. Conviene recordar que es preciso que *la delegación se formule en condiciones que no contraríen materialmente la finalidad de la reserva, de la cual se derivan, según la STC 83/1984, «ciertas exigencias en cuanto al alcance de las remisiones o habilitaciones legales a la potestad reglamentaria, que pueden resumirse en el criterio de que las mismas sean tales que restrinjan efectivamente el ejercicio de esa potestad a un complemento de la regulación legal que sea indispensable por motivos técnicos o para optimizar el cumplimiento de las finalidades propuestas por la Constitución o por la propia Ley» [...] (STC 101/1991, de 13 de mayo, FJ 3; y más recientemente STC 17/2013, de 31 de enero, FJ 4)» [STC 131/2013, de 5 de junio, FJ 5; en el mismo sentido, STC 134/2013, de 6 de junio, FJ 4]¹².*

Pues bien, el precepto al cual se le achaca la tacha de comportar una habilitación reglamentaria en blanco, implica una vulneración del principio de legalidad tributaria, pues pretende delegar en la norma reglamentaria la completa regulación del estatuto jurídico de la intermediación tributaria. De hecho, el precepto cuya tacha se denuncia se limita a indicar el alcance que dicha regulación reglamentaria debe alcanzar, pero no dispone de criterio legal alguno para el ejercicio de tal habilitación. Esta circunstancia comporta una flagrante conculcación del principio de legalidad

12. STC 176/2015.

tributaria, principio que incluye los elementos configuradores o estatuto de los ciudadanos respecto a su relación con la administración.

3. Tachas de inconstitucionalidad y antiestatutariedad: conculcación de los procedimientos arbitrados en derecho para la revisión del marco normativo constitucional y el principio de lealtad institucional

Preceptos afectados

Disposició final cinquena. Règim aplicable a la resolució de reclamacions i recursos en matèria de tributs cedits

La competència relativa a la resolució de les reclamacions economicoadministratives en matèria de tributs cedits es pot exercir quan es transfereixin els serveis i les funcions adscrits a aquesta competència.

A. Fundamentos de derecho aplicable y argumentación de las tachas

Tal y como recientemente ha recordado el TC en su STC 128/2016 en relación con la predeterminación de resultados de eventuales o hipotéticos procedimientos bien de reforma o modificación del marco constitucional bien de distribución de competencias en el actual marco constitucional, la legítima aspiración de revisión del marco normativo competencial insistente *no ampararía nunca el que se anticipara su resultado, incierto por definición, en actuaciones o en normas*. Dicha técnica legislativa comporta un fraude a los procedimientos arbitrados por el derecho al respecto y los principios que deben regir entre las diferentes administraciones del Estado.

Pues bien, el precepto cuya tacha aquí se denuncia predetermina en cierto grado el resultado de un eventual o hipotético procedimiento de reordenación competencial entre dos administraciones del Estado, lo que comporta, per se una erosión injustificable del principio de lealtad institucional y un intento fraudulento de vaciar de finalidad y contenido a las vías arbitradas en derecho para el ejercicio de las legítimas expectativas e intereses que las mismas pudiesen tener.

4. Tachas de inconstitucionalidad y antiestatutariedad: vulneración del derecho fundamental al acceso a funciones públicas en condiciones de igualdad

Preceptos afectados

Disposició addicional sisena. Accés al Cos Superior d'Inspectors Tributaris de la Generalitat de Catalunya

L'Agència Tributària de Catalunya ha de convocar entre el 2017 i el 2024, amb caràcter excepcional, fins a tres processos selectius, d'acord amb els principis d'igualtat, mèrit i capacitat, per a accedir al Cos Superior d'Inspectors Tributaris de la Generalitat de Catalunya, en què poden participar exclusivament els membres del Cos Superior de Tècnics Tributaris de la Generalitat de Catalunya i els membres del Cos Superior d'Administració de la Generalitat de Catalunya que hagin exercit durant un mínim de dos anys, per mitjà d'habilitació temporal, les funcions que estableix l'article 217-2 d'aquest codi.

Disposició addicional setena. Accés al Cos Superior de Tècnics Tributaris de la Generalitat de Catalunya

L'Agència Tributària de Catalunya ha de convocar entre el 2017 i el 2024, amb caràcter excepcional, fins a dos processos selectius, d'acord amb els principis d'igualtat, mèrit i capacitat, per a accedir al Cos Superior de Tècnics Tributaris de la Generalitat de Catalunya, en què poden participar exclusivament els membres del Cos Superior d'Administració de la Generalitat de Catalunya que hagin exercit, en

la data de publicació de la convocatòria, durant un mínim de dos anys, per mitjà d'habilitació temporal, les funcions que estableix l'article 217-2 d'aquest codi.

Disposició addicional vuitena. Accés al Cos Tècnic de Gestors Tributaris de la Generalitat de Catalunya

L'Agència Tributària de Catalunya ha de convocar entre el 2017 i el 2024, amb caràcter excepcional, fins a tres processos selectius, d'acord amb els principis d'igualtat, mèrit i capacitat, per a accedir al Cos Tècnic de Gestors Tributaris de la Generalitat de Catalunya, en què poden participar exclusivament els membres del Cos de Gestió d'Administració de la Generalitat de Catalunya que hagin exercit durant un mínim de dos anys, per mitjà d'habilitació temporal, les funcions que té atribuïdes el Cos Tècnic de Gestors Tributaris de la Generalitat de Catalunya i els funcionaris de l'escala administrativa del Cos Administratiu de la Generalitat de Catalunya que hagin exercit durant un mínim de dos anys funcions de suport directe en l'àmbit tributari, d'acord amb el que determinin les bases de la convocatòria.

Disposició transitòria primera. Compliment de funcions de cossos tributaris per part de membres d'altres cossos de l'Administració de la Generalitat o d'altres administracions públiques

1. Amb caràcter transitori, i fins que no hagi finit el termini de dos mesos per a la integració al Cos Superior de Tècnics Tributaris, les funcions que té atribuïdes la suprimida escala tècnica tributària del Cos Superior d'Inspecció i Tècnica Tributària de la Generalitat de Catalunya poden ésser exercides, amb plenitud d'efectes jurídics, per funcionaris del Cos Superior d'Administració de la Generalitat de Catalunya i per funcionaris de cossos i escales del subgrup A1 d'altres administracions públiques que hagin estat habilitats, en entrar en vigor aquesta disposició, per resolució del director de l'Agència Tributària de Catalunya. 2. Amb caràcter transitori, i fins que no hagi acabat, en publicar-se el nomenament de funcionaris corresponent, el darrer dels processos selectius a què fa referència la disposició addicional vuitena d'aquest llibre, les funcions que té atribuïdes el Cos Tècnic de Gestors Tributaris de la Generalitat de Catalunya poden ésser exercides, amb plenitud d'efectes jurídics, per funcionaris del Cos de Gestió d'Administració de la Generalitat de Catalunya i per funcionaris de cossos i escales del subgrup A2 d'altres administracions públiques, per mitjà d'una habilitació emesa a aquest efecte pel director de l'Agència Tributària de Catalunya, d'acord amb procediments objectius que garanteixin els principis de mèrit, de capacitat i d'igualtat. 3. Els funcionaris del Cos Superior d'Administració de la Generalitat de Catalunya, del Cos de Gestió d'Administració de la Generalitat de Catalunya i dels cossos i les escales d'altres administracions públiques que exerceixen funcions pròpies dels cossos tributaris de l'Agència Tributària de Catalunya per mitjà de les habilitacions temporals que regulen els apartats 1 i 2 han de complir llurs funcions en règim de dedicació exclusiva i resten subjectes al mateix règim d'incompatibilitats que el que s'aplica als membres dels dits cossos tributaris.

A. Fundamentos de derecho aplicable y argumentación de las tachas

Es doctrina reiteradíssima de nuestro Tribunal Constitucional, a efectos de garantizar el principio constitucional de igualdad en el acceso a las funciones públicas por el conjunto de los ciudadanos, que los procedimientos «*el antedicho régimen de acceso a la función pública es formalmente básico (disposición final primera LEEP)*». Este Tribunal ha analizado extensamente sus precedentes normativos (art. 19 y disposición transitoria sexta de la Ley 30/1984, de 2 de agosto, de medidas para la reforma de la función pública), señalando el carácter materialmente básico tanto de la regla que garantiza que **las convocatorias tienen que ser con carácter general abiertas o libres, rechazando los llamados turnos u oposiciones restringidas, como de las excepciones a dicha regla general, que participan de la misma naturaleza**

básica (STC 174/1998, de 23 de julio, FJ 4, y las allí citadas; en el mismo sentido, STC 38/2004, de 11 de marzo, FJ 3).

Además, y sobre las razones que pueden justificar [esas excepciones], sin lesión del art. 23.2 CE, [...] para el acceso a la función pública, el Tribunal ha resuelto de un modo reiterado [SSTC 27/1991, de 14 de febrero, FJ 5 c); 60/1994, de 28 de febrero, FJ 5; 16/1998, de 26 de enero, FJ 5; y 12/1999, de 11 de febrero, FJ 3; 126/2008, de 27 de octubre, FJ 3, y 130/2009, de 1 de junio, FJ 3] que «no cabe excluir que, en determinados casos excepcionales, la diferencia de trato establecida en la Ley en favor de unos y en perjuicio de otros pueda considerarse como razonable, proporcionada y no arbitraria a los efectos de la desigualdad de trato que establece, siempre que dicha diferenciación se demuestre como un medio excepcional y adecuado para resolver una situación también excepcional, expresamente prevista en una norma con rango de Ley y con el objeto de alcanzar una finalidad constitucionalmente legítima, entre las que se integra también la propia eficacia de la Administración Pública».

En consecuencia, los preceptos cuya tacha aquí se denuncia, al limitar el ámbito subjetivo de potenciales ciudadanos licitantes al acceso de determinados cuerpos de la administración que se crean ad-hoc por la misma norma adolecen de justificación constitucional legítima alguna y de la más mínima justificación más allá de la escueta mención al carácter excepcional de los procedimientos que se arbitran ad-hoc. Pretender adecuar la restricción al carácter eminentemente abierto de los procedimientos que deben regular el acceso a los cuerpos funcionariales con la taumatúrgica mención a su carácter excepcional no supera ninguno de los requisitos jurisprudenciales que justificarían su excepcionalidad.

Idéntica tacha cabe realizar a los preceptos que pretenden una habilitación temporal para el ejercicio de determinadas funciones puesto que, a pesar de que existe una llamada con pretendidos efectos taumatúrgicos a procedimientos objetivos, se restringe, sin justificación objetiva, proporcionada y legítima alguna, a personas que ostenten integradas en determinados cuerpos funcionariales.

Palacio del Parlamento, 21 junio de 2017

Matías Alonso Ruiz, Inés Arrimadas García, Susana Beltrán García, Marina Bravo Sobrino, Carlos Carrizosa Torres, Jean Castel Sucarrat, Noemí de la Calle Sifré, Fernando de Páramo Gómez, Carmen de Rivera i Pla, Francisco Javier Domínguez Serrano, José María Espejo-Saavedra Conesa, Antonio Espinosa Cerrato, Joan García González, Martín Eusebio Barra López, David Mejía Ayra, Javier Rivas Escamilla, Lorena Roldán Suárez, Alfonso Sánchez Fisac, Carlos Sánchez Martín, Sergio Sanz Jiménez, Sonia Sierra Infante, Jorge Soler González, Elisabeth Valencia Mimbrero, María Francisca Valle Fuentes, Laura Vílchez Sánchez, diputados del GP Cs
